

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,19

Tot en ordre

PREVIST • El jutge deixa en llibertat sense fiança, com en les anteriors euroordres, els exconsellers Comín i Puig

UNIFICACIÓ • La justícia belga té pendent de decidir si integra el cas d'ells dos al de Puigdemont i si els cita pel 16 de desembre

Els exconsellers Toni Comín, en primer terme, i Lluís Puig, a la sortida dels jutjats ■ EFE

FINQUES Pous

Ei propietari!
No perdís el temps,
tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

Europa-Món

P24,25

Pierre Moscovici, comissari d'Economia, ahir ■ EFE

Clatellada de la UE al govern espanyol

La Comissió redueix en quatre dècimes el creixement previst per aquest any

Entrevista Iván Massagué

P28

Actor

“El cinema fantàstic parla molt de la realitat”

Nacional

P21

Les famílies paguen 148 milions en quotes escolars

La Fapac denuncia que Educació s'estalvia aquests diners irregularment

Oriol Junqueras. Exvicepresident del govern. Pres polític

“Amb aquest Pedro Sánchez poc hi tenim a negociar”

Junqueras reclama tornar a ser candidat

Jaume Asens. Cap de llista per Barcelona d'En Comú Podem

“El 155 i la DUI són dos fulls de ruta fracassats”

Torra qüestiona els interrogatoris als CDR

COSTA
1962

Moda home-dona

Sant Josep, 52 - Tel. 93 798 61 03
www.costa1962.com
MATARÓ

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Il·lusos enterradors

Ara que demà pasat tenim eleccions d'aquestes que en diuen generals, potser convindria fer una mica de memòria.

Fa gairebé vint anys, en les votacions del març del 2000 per al Congrés, l'independentisme català va obtenir-hi un sol diputat. Era el ripollès Puigercós, que me l'imagino sol com un mussol pujant i baixant la Carrera de San Jerónimo amb una carpeta sota el braç. Aproximadament una dècada després, als comicis del 2011, n'hi havia tot just tres, d'independentistes, a la cambra baixa de les Corts de Madrid. Saltant els anys més o menys de deu en deu, el 28 d'abril passat l'estat de la qüestió ja havia canviat prou: per primera vegada una formació política independentista guanyava les votacions estatals a Catalunya, quedant com a primera força en tres de les quatre circumscipcions catalanes i un total de 22 dels diputats escollits van ser-ho amb un programa que incloïa la independència. Per a aquest diumenge, les

El 2000 hi havia un diputat independentista al Congrés; el 2011 n'eren 3, l'abril del 2019 n'eren 22 i diumenge encara en poden ser més

enquestes ens indiquen que encara es podria anar més enllà. La presència de tres llistes independentistes d'espectres ideològics diferents podria permetre la incorporació de nous votants i possibilitar l'obtenció d'una majoria absoluta independentista en el total dels diputats catalans. Alhora, sembla que es podria repetir l'escenari de l'abril passat, i ERC quedaria en la primera posició de les urnes catalanes. Entre l'abril i el novembre: un govern espanyol evidenciant la seva intransigència davant d'un independentisme majoritari que li allargava la mà per dialogar i arribar a acords, una sentència vergonyosa contra uns líders polítics pacífics, unes protestes indignades al carrer. No sé si esperaven que la sentència tingués alguna utilitat, però després de repartir un centenar d'anys de presó com qui no vol la cosa –amb els tretze d'Oriol Junqueras al capdavant com a capítol de les urnes i les paperetes–, res fa pensar que l'Estat pugui tancar la carpeta del nostre assumpte. Potser és que no acaba de funcionar això de la duresa.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El garrofer

Em permetran que els retorni a l'hospital de Mataró on vaig fer estada uns dies. Seré breu. En principi, els pacients no poden sortir de l'establiment. Alguns contravenen la restricció. Parlo dels que es troben bé o raonablement bé i es poden valdre per ells mateixos. No van gaire lluny. La sortida es limita a l'extensa esplanada pavimentada que hi ha davant l'entrada. Com que s'han vestit amb la roba que duïen quan van ingressar no és possible, si no és que fan mala cara, de distingir-los dels visitants. Caminen, prenen el sol, miren el paisatge, s'asseuen en els bancs que hi ha... Alguns fumen, tot i els avisos i els senyals enormes pintats a terra que restringeixen l'activitat. Com que es dona per fet que tant els malalts com els visitants en faran cas i per aquest motiu no hi ha cendres, l'entrada de l'hospital deu ser el lloc del terme municipal on hi ha més burilles a terra. Jo vaig sortir algunes vegades. L'hospital de Mataró es troba en una situació elevada, cap a la mitja muntanya. Assegut en un banc, vaig fer contemplació del paisatge, amb el mar brillant al fons.

“Tot d'una l'airet em du al nas el perfum d'aquest arbre oblidat

Tot d'una, l'airet em va conduir una olor al nas. La vaig tenir aviat identificada: era de garrofer. Feia anys que no en sentia el perfum. A banda de mi i quatre provectes, hi ha entre els joves i jovenassos gaire gent que pugui recordar l'olor entre dolça i seca dels garrofers? Aquests arbres van ser suprimits quan els cavalls, principals consumidors dels seus fruits, van ser substituïts per la tracció que s'alimentava de gasolina. Una mica més avall de l'hospital hi ha una gasolinera. Una mica més amunt, on jo em trobava, han persistit uns garrofers. No els vaig veure, no em vaig atrevir a fer una ex-

cursioneta per localitzar-los. En el meu estat, potser hauria estat massa. Tinc un vague record de l'arbre. No era gaire bonic. Si hagués presentat bona fesomia hauria decorat jardins. La tala va ser gairebé total.

Quan no hi havia l'hospital i la carretera que hi condueix era un camí de muntanya que gairebé arrencava del nucli urbà, havia vingut aquí d'excursió. Ens hi portaven els capellans el dijous llarder, i algun cop el pare, amb els germans. Era tota una ascensió. Encara ho és, a peu, només que ara s'ha de resseguir l'asfalt de la pobladíssima Via Europa, el complex comercial del Mataró Parc... Els cotxes van i venen. Llavors m'impregnava tot el camí de l'olor dels garrofers i d'altres espècies botàniques. El cavall d'un pagès menjava amb un sac lligat al coll.

Els constructors de l'hospital van tenir una inspiració poètica: van poblar de plantes remeieres i oloroses les cobertes horitzontals de l'edifici. Els ingressats les contemplen darrere les finestres hermètiques. No n'arriba cap perfum. Tampoc tenen utilitat. Tot és farmacopea. Entro, que toca injecció.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/2ryr5m>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I per què els envien, tants?

Vaig sentir ahir, en diferents ocasions al llarg del dia, les queixes dels sindicats policials en relació amb l'operació Ícaro, que és aquesta operació que ha fet desplaçar milers d'agents cap a Catalunya. Tenen raó. Els han traslladat precipitadament i ara no podran votar ni per correu, alguns mitjans explicaven ahir que dormen fins a set agents en una habitació, i es veu que alguns fa més de tres setmanes que no han tingut cap dia de festa. La pregunta, però, més enllà de les condicions en què es troben (que suposo que els va amb el sou), és: calia, enviar tots aquests efectius? Cal que a Catalunya s'hi desplacin 4.500 agents de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil? O és que si no ho fan no poden justificar el relat aquest que estan fabricant en el sentit que l'independentisme és violent? La ministra de Justícia, Dolores Delgado, advertia a mitjan setmana que els inci-

“Què passa? Que ja han decidit que el 9-N i el 10-N hi haurà incidents?”

dents que es puguin produir el 10-N poden ser considerats “un delictes electoral molt greu”, i el ministre Borrell ho barrejava poc després parlant de “violència inusitada” i de “desordres inacceptables”. Però què passa? Que ja han decidit que el 9-N (curiosa data) i el 10-N hi haurà incidents? I que si no ens envien milers i milers de policies l'advertència no serà creïble? Llegeixin alguns mitjans de comunicació espanyols (he dit de comunicació?) i pràcticament fan riure. Que si la orga-

nització terrorista Tsunami vol boicotejar l'obertura de col·legis electorals, que si han planejat bloquejar l'arribada de les urnes i les paperetes als centres, que si els CDR impediran que es voti... Mare de Déu. Quin malbaratament de diners públics tot plegat pels actes convocats pel dia de reflexió que no tenen res d'il·legals. Que no se'n recorden quan el 13-M del 2004, després dels atemptats de l'11-M, a totes les seus del PP hi havia milers de manifestants i no va passar res? O de quan el 2011, tot i la prohibició de la Junta Electoral, hi va haver un munt de concentracions convocades pel Moviment 15-M i tampoc no va passar res? Què ha de passar ara? Ni l'independentisme és violent ni la jornada de reflexió (dia en què, tot sigui dit, continuarem rebent mems i vídeos electorals al mòbil) té cap sentit. El desplegament se'l podien haver estalviat. Però temo que això ja ho saben.

De reüll

Marta Monedero

Vells i nous murs

Si no hagués caigut el mur de Berlín, Merkel assegura que faria 5 anys que estaria jubilada perquè a l'Alemanya de l'Est les dones deixaven de treballar als 60. Però les distopies sovint no coincideixen amb la realitat. Que li ho diguin a l'aleshores president de l'RDA, Erich Honecker, que el gener del 1989 afirmava que el mur no es demoliria en un segle. El traç de la geografia política és mòbil. Les fronteres dansen i, avui, els estats europeus són el doble que cent anys enrere. També la Unió Europea veurà aviat com s'encongeix amb la

La gran cicatriu de Berlín demostra com de ràpid canvien les fronteres

sortida d'un membre capdavanter com el Regne Unit i, probablement, s'ampliarà a mitjà termini amb l'entrada de nous socis. Els límits fronterers no són rígids ni són per sempre. Tres dècades més tard, altres murs s'han alçat. Murs visibles o invisibles, físics o simbòlics. Amb el canvi de perímetre, la desconfiança i les desigualtats són gairebé inevitables. La gran cicatriu a

l'Alemanya recent demostra com de ràpid s'altera un perfil tot i que avui prop de la meitat dels alemanys de l'Oest se senten encara desfavorits per la història. Aquest malestar explica, en part, l'enlairament de l'extrema dreta i una certa nostàlgia comunista. El que està clar és que la caiguda del Mur i el daltabaix soviètic van dibuixar la nova fesomia d'una Europa que, més enllà de les fronteres, cerca un espai propi en una arena internacional cada cop més polaritzada.

Les cares de la notícia

ACTOR A 'EL HOYO', GRAN TRIOMFADORA A SITGES

Ivan Massagué

Estrena de pel·lícula

Des de la discreció, l'actor català ja té una carrera amb una vintena de pel·lícules i una cinquantena de títols, entre sèries de televisió i altres produccions. Ara és el protagonista total d'*El hoyo*, la pel·lícula que va triomfar en el Festival de Sitges i que s'estrena aquest cap de setmana.

DISSENYADOR DELS CAGANERS DE CAGANER.COM

Marc Alòs

Els caganers més populars

La cantant Rosalia, la sèrie *La casa de papel*, el primer ministre britànic Boris Johnson o la jove activista pel clima Greta Thunberg són alguns dels nous caganers que ha posat al mercat l'empresa gironina Caganer.com, preludi de les festes de Nadal que ja són a la cantonada.

MINISTRA D'ECONOMIA ESPANYOLA

Nadia Calviño

Rebaixes europees

La ministra d'Economia espanyola, Nadia Calviño, va rebre ahir una clatellada de la Comissió Europea, que va rebaixar en quatre dècimes, fins a l'1,9%, el creixement de l'economia espanyola aquest 2019. Ràpidament es va afanyar a culpabilitzar Catalunya de la situació. Quina barra.

EDITORIAL

La justícia espanyola, en evidència

La decisió de les autoritats policials de la Gran Bretanya de desestimar ara com ara –en espera de més informació– l'euroordre cursada pel Tribunal Suprem contra l'exconsellera d'Ensenyament Clara Ponsatí és un nou revés en tota regla a la justícia espanyola. Fet que posa de manifest la dificultat per encaixar a la resta d'Europa les acusacions, ara ja convertides en esperpèntica sentència, contra els dirigents independentistes catalans. Cal ser prudents mentre s'espera les decisions definitives a Escòcia i a Bèlgica respecte de la resta d'exiliats reclamats: el president Puigdemont i els exconsellers Comín i Puig –que també ahir van mantenir la llibertat per decisió de les autoritats judicials belgues–. Però resulta evident que fora de l'Estat espanyol es veu la causa contra els dirigents independentistes amb gran desconfiança, especialment davant un delictes com el de sedició que es veu com una tipologia penal arcaica i democràticament inassumible en actuacions de caire polític com les de l'1-O. Una desconfiança internacional que s'incrementa per la polèmica generada per Pedro Sánchez després d'atribuir-se el control de la fiscalia des del govern, i que s'ha vist obligat a rectificar.

Si es consolida el rebuig a les euroordres, tal com ja va passar a Alemanya, l'Estat espanyol quedaria en una situació complicadíssima, amb una part dels dirigents independentistes condemnats a fortes penes de presó per uns fets que altres països de la UE no considerarien delictius, si més no amb la mateixa gravetat. I el deixaria fora del consens democràtic europeu pel que fa a la garantia de drets fonamentals i al rebuig a utilitzar la justícia de forma partidista per afrontar penalment conflictes de naturalesa política com és el cas català.

Tal dia com avui fa...

1 any

Impost hipoteques

Sánchez topa amb el Suprem per l'impost de les hipoteques. El president espanyol corregirà l'alt tribunal amb un decret perquè paguin els bancs.

10 anys

Paraula de Duran

Duran i Lleida demana serenitat per combatre la desafecció i avisa que "les grans proclames de regeneracionisme" polític no resolen res.

20 anys

Acord CiU-ERC

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, aposta per pactar amb ERC, però adverteix el consell nacional de CDC que no serà fàcil.

Full de ruta

Imma Merino

Morts i records

Passa una i altra vegada. Una mort remou els records, fa que aflorin a la superfície capes antigues. També, és clar, en el cas de persones que només hem conegut a través d'imatges. És així que, tenint-la pràcticament oblidada, he recordat Marie Laforet en un cromó d'un àlbum de cantants dels meus germans, que deien que tenia uns ulls verds molt bonics. Jo era una nena i van passar uns anys abans que la veiés *À plein soleil*, amb un Alain Delon de mirada tèrbola que, interpretant el Ripley de la primera novel·la de Patricia Highsmith que adapta aquesta pel·lícula dirigida per René Clément amb un final moralista aliè a l'original, suplanta un home al qual ha assassinat. Els ulls verds de Laforet hi resplesceixen enmig del mar.

No recordo en cap altra pel·lícula Marie Laforet, que, de fet, va ser més cantant que actriu. En canvi, m'han revingut diverses pel·lícules en què va actuar Omero Antonutti, que també ha mort fa pocs dies. Sobretot, m'han revingut aquelles que vaig veure a l'adolescència i la primera joventut.

Deu ser cosa de l'edat i de les empremtes que deixen a la memòria les primeres imatges d'algú. O potser és perquè es tracta de pel·lícules especialment memorables, com és el cas de *Padre, padrone*, dels germans Taviani, i d'*El Sur*, de Víctor Erice. En totes dues, hi interpreta la figura d'un pare, però d'un caràcter i simbolisme molt diferents. A la primera, és un pastor (no sé si per això també va interpretar el Pastor en l'adaptació que Romà Guardiet, rossellonès com els Taviani, va fer de *Solitud*, de Víctor Català) de Sardenya que tirantitza el seu fill, obligant-lo a treballar en condicions duríssimes i privant-lo de tota educació, fins que aquest aconsegueix escapar-ne a través del servei militar. A la segona, és una presència evanescent, una mena de fantasma mitificat per la seva filla, que anirà al Sud buscant les empremtes de la vida que el pare no va acabar de viure.

Aniré veient Omero Antonutti i, encara que menys, Marie Laforet a través del cinema, aquest invent respecte del qual, tot just l'endemà de la seva presentació en públic, el 28 de desembre de 1895, una nota apareguda al diari esquerrà *Le Radical* afirmava: "Ja vam recollir i vam reproduir la paraula. Ara recollim i reproduïm la vida. Podrem, per exemple, veure com es mouen aquells que hem perdut fa temps." Després del cinema, han arribat altra mena d'imatges en moviment, però no sé si tan perdurables.

Tribuna

Abel Mariné. Professor emèrit de nutrició i bromatologia. Campus de l'Alimentació. UB

L'alvocat

Que hi ha modes en alimentació és un fet sabut i constatable. Darre-rament, està pujant molt la *co-tització* de l'alvocat, al qual ja li adjudiquen la condició de "superaliment". Aquest terme, com explicava en un article del juliol del 2016, respon a una moda que pretén valorar, o sobrevalorar, uns aliments determinats, generalment "exòtics", enfront d'altres, no sempre amb prou base científica. Aliments que no són imprescindibles, i ens poden fer oblidar que amb els nostres productes de proximitat ja en tenim ben bé prou per nodrir-nos correctament. Entre aquests "superaliments" n'hi ha de ben interessants, però molts s'han de transportar de lluny (cost ecològic) i són més cars.

EN UN ARTICLE D'AQUEST DIARI ("La dieta de l'àvia"), de gener d'enguany, Adela Genís esmentava alguns d'aquests nous, o relativament nous, aliments, que es van fent lloc a la nostra dieta: alvocats, quinoa, llavors de xia i infusions de cúrcuma i de gingebre, i concloïa, sàviament, que la cuina de les

àvies també tenia superaliments. A L'Econòmic del proppassat agost, Maira Bortagaray esmentava l'alvocat com a font d'omega-3, i afirmava que per això ajuda a ser més creatiu, però indicava que aquests àcids grassos es troben també en el peix blau, la fruita seca, les llavors i l'oli d'oliva verge, i la relació podria ser més llarga. No hi ha nutrients "exclusius" d'un aliment determinat. El món científic també s'ocupa de l'alvocat. El *Journal of Nutrition* ha publicat recentment un article de L. Wang i col·laboradors en el qual es constata que la presència d'alvocats en la dieta ajuda a combatre el "colesterol dolent" gràcies al seu tipus de greix (preferentment insaturat, com els olis) i a una substància anomenada luteïna. Ja hem indicat que hi ha altres aliments amb el mateix tipus de greix. Afegim que altres fruites també porten luteïna, menys que l'alvocat, i que diverses hortalisses (pebrots verds, espàrrecs, espinaacs, mongeta tendra, api, bledes, bròquil) en porten molta més.

L'ALVOCAT ÉS ORIGINARI d'Amèrica, com

la patata i el tomàquet, però la seva introducció en el nostre entorn és força recent. A la península Ibèrica es cultiva a la costa mediterrània andalusa i al País Valencià. El seu valor nutritiu és interessant (vitamines, minerals), però cal considerar que pel seu contingut en greix, això sí, saludable, és una fruita oleaginosa, com les olives i, per tant, amb un cert valor calòric: 100 grams aporten unes 140 quilocalories, mentre que 100 grams d'una fruita fresca, com la poma, unes 50.

EN DEFINITIVA, menjar alvocats està molt bé, i són ben bons (també podem consumir-los en forma de la salsa guacamole), però en el marc d'una dieta variada els hauríem d'alternar amb moltes altres fruites mediterrànies. No els mitifiquem ni ens obsessionem amb un aliment determinat buscant la salut d'una manera malaltissa i restant diversitat a la dieta. Com molt bé diu Toni Massanés, director de la Fundació Alicia (Alimentació i Ciència), "menjar només per salut no és sa".

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Violència

■ Sento dir a algunes persones que els recents aldarulls produïts als carrers de Barcelona danyen la imatge de la ciutat i, per extensió, del conjunt del país. És molt probable que sigui així. Vagi per endavant, però, la meua condemna a tot tipus de violència, com no podia ser d'una altra manera. Tanmateix, m'estranya i m'entristeix que, en canvi, no diguin res dels abusos i de la violència desfermada per la policia. Tampoc no fan cap esment a les anomalies i a les proves poc clares que han portat a la presó diversos joves per aquests fets. Aquestes mateixes persones tampoc no condemnen ni lamenten el tancament de webs o les declaracions forasenyades d'alguns polítics que no afavoreixen la concòrdia, més aviat al contrari.

A més, suposo que les desigualtats socials i la pobresa que afecten un sector no mi-

noritari de la nostra societat també malmet la imatge d'una ciutat i d'un país, oi? O no és violència també quan hi ha desnonaments a dojo, talls de llum o altres situacions d'injustícia i d'abusos?

DAVID SERRADOR BALLESTER
Vic (Osona)

Trist

■ Sempre que parla Pedro Sánchez tinc la impressió que sento un firaire que amb una veu bonica i un aire popular pretén enganyar qui l'escolta per vendre el seu producte i seduir el poble ingenu, ignorant, crèdul, de bona fe, que sempre pensa: qui sap!

Ara, a part de tantes altres promeses, n'ha fet una de gran relliscada, al meu entendre: prometre que si arriba a governar portarà a cap la ingerència sobre la justícia d'un altre país.

No sé si s'ha de qualificar d'ignorància, de barra o de prepotència.

On aneu, PSOE, renegant de moltes coses que abans defensàveu? Què us separa ja de les altres formacions més dretanes? Per què no feu un sol partit que es digui: La Vox de Ciutadans Populars i Socialistes, en lloc d'anar-vos matant en debats televisius, mirant a veure qui la diu més grossa per anar-se robant els vots l'un a l'altre?

ANNA MARIA FARRÀS OLIVERAS
Barcelona

La variant de Vallirana oberta, un record dels damnificats

■ Finalment l'Estat s'ha dignat, aquest dimarts 5 de novembre, a obrir els túnels de Vallirana.

Des que l'any 1988 el ministre socialista Sáenz de Coscuellua va escriure a l'alcaldia "imprimiré al tema (variant N-340) la mayor celeridad posible", han passat més de trenta

anys. Ara, quan abans del 10-N, s'ha obert al trànsit, és moment de felicitar-nos per la nostra constància resilient a l'hora de fer entendre, a través de les accions de la Coordinadora Prou Cues N-340, la necessitat inapel·lable de tirar endavant el projecte. I un agraïment a tots els que, des de la seva responsabilitat política han ajudat a superar tots els entrebancs que, un rere l'altre, s'anaven inventant, sobretot en les diferents etapes de governs socialistes.

Encara tenen una mica de vergonya, no han vingut a inaugurar, i els túnels simplement s'han obert al trànsit. I nosaltres, els supervivents, demem un record a tots els damnificats, més d'una dotzena d'atropellaments mortals al carrer Major, i molts més que, després de batallar pel tema, no la podran disfrutar. Un parenostre i tres avermaries.

JOSEP ALEMANY I RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Cal que s’aclareixi sota quines condicions s’han produït les declaracions dels activistes dels CDR”

QUIM TORRA, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

De set en set

Josep Maria Casasús

Anti-Espanya

Es enemics més corrosius d'Espanya són els partits hipòcrites i els cínics que fan proclames fanàtiques de naciona-

lisme radical espanyol i alhora defrauden Hisenda, humilien el rei o desobeeixen sentències judicials. Aquests dies en què Hisenda ha capturat dels comptes corrents la part fraccionada de l'IRPF, és irritant veure que en la llista de morosos a l'Estat que l'Agència Tributària publicà el passat 27 de juny hi ha figures públiques de l'espanyolisme més arrogant, com Rodrigo Rato, exministre d'Economia i expresident de Bankia, o l'empresa familiar de Do-

L'espanyolisme té l'enemic a la seva panxa

lors Montserrat, eurodiputada i exministra. A més d'aquestes, hi ha altres accions anti-Espanya que cal recordar. Poso per cas, aquella del Rajoy, llavors president del PP, que el 31 de juliol del 2006, va dur al Tribunal Constitucional un recurs que desautoritzava moralment i institucionalment el rei, que havia dictat l'aplicació de l'Estatut aprovat per les Corts espanyoles i ratificat pels ciutadans de Catalunya. Un altre exemple de comportament deslleial és la desobediència reincident, tossuda, insolent, practicada pel govern d'Espanya: no acata sentències –si més no, 34!– del Tribunal Constitucional, del Suprem i de l'Audiència Nacional que donen la raó a Catalunya respecte al traspàs en la gestió de beques i ajuts a l'estudi. El Constitucional condemna cada any els governants de l'Estat a traspassar a la Generalitat aquesta competència, tal com ordena el Reial Decret 2298/1983. L'espanyolisme té l'enemic a la seva panxa.

Tribuna

Agustí Colomines i Companys. Professor d'història contemporània de la UB

Trenta anys i el mur

Demà farà 30 anys de la caiguda del mur. L'edat de molts dels joves catalans detinguts aquests dies a Catalunya. Els joves catalans, com els joves xilens, els joves hongkonesos o els joves bolivians, defensen avui el mateix que defensaven els ciutadans de l'Alemanya de l'Est quan el 9 de novembre de 1989 es van dirigir cap a la zona del mur i sense cap oposició van escalar-lo per derruir-lo. En un tres i no res, el mur va caure. Només feia un mes –un mes!–, el 7 d'octubre del 1989, que havia tingut lloc al Berlín Oriental una magna parada militar amb batallons de soldats que desfilaven davant la tribuna dels caps de partit i d'estat dels països del bloc soviètic. Hi destacaven, és clar, Erich Honecker, el totpoderós secretari general del PSUA i president de l'RD, i Mikhaïl Gorbtxov, el secretari general del PCUS i president del Soviet Suprem de l'URSS. Amb només trenta dies es va constatar que la magnificència de l'acte, la solemnitat militar, la multitud congregada als carrers eren un mer decorat. Com el que l'Alexander (Daniel Brühl) munta dins del pis de la seva mare, la Christiane, per ressuscitar l'RD a la pel·lícula *Good bye, Lenin* (2003). Una mentida alimentada pel que havia estat una altra mentida, la República “Democràtica” Alemanya. El comunisme realment existent no ha estat mai democràtic.

L'ANY SEGÜENT, EL 1990, l'RD va ser absorbida per la República Federal d'Alemanya (RFA) amb el vistiplau de les antigues quatre potències ocupants (els EUA, el Regne Unit, França i l'URSS). Encara que el pes d'aquests estats no era el mateix que el que tenien el 1949, quan va néixer l'RD, ni tampoc el del 1961, quan es va alçar el mur, sobretot perquè llavors l'URSS ja donava mostres de decadència, l'absorció va seguir la lògica instaurada amb el acord de Ialta de

1945. George H.W. Bush, Margaret Thatcher, François Mitterrand i Mikhaïl Gorbtxov van desfer el que havien acordat Roosevelt, Churchill i Stalin. Se suposava que naixia una nova era. Els més optimistes i idealistes, com el professor Francis Fukuyama, van gosar parlar de la fi de la història, una metàfora hegeliana per assenyalar el triomf del liberalisme sobre el comunisme. Fukuyama va acabar rectificat davant l'11-S i el “xoc de civilitzacions” que ja havia anunciat un altre acadèmic, també molt criticat, el professor Samuel P. Huntington. Per a Huntington, després de la caiguda del mur i el col·lapse del bloc comunista, la guerra freda seria substituïda per les guerres entre cultures, en una mena de retorn a les guerres de religió pròpies de l'època moderna. Huntington va morir el 2008 i, per tant, no sabem què hauria dit sobre el món actual, que en una dècada s'ha accelerat molt. Fukuyama és viu i professa a

“Prometre la democràcia i no exercir-la i ignorar qui n'és la base, els ciutadans, només pot portar a l'enfrontament i els joves que se senten ofesos i enganyats per les elits polítiques reaccionen

Stanford i enguany ha publicat un nou llibre, *Identity*, en el qual descarrega sobre l'esquerra els mals que avui assolien el món: el populisme i el neofeixisme. L'esquerra –diu– s'ha lliurat a les polítiques identitàries donant suport als grups marginats, gais, negres, dones... i s'ha equivocat perquè ha oblidat que la pau social només s'aconsegueix amb polítiques econòmiques per a tothom, sobretot per a unes classes mitjanes amb una ansietat enorme després de la gran crisi econòmica del 2008. Manuel Castells havia insinuat una cosa així en els seus llibres sobre la societat de la informació.

EM FA L'EFFECTE QUE FUKUYAMA es torna a equivocar, perquè dona a la identitat un sentit negatiu. Fa com els columnistes d'alguns diaris unionistes que culpen l'independentisme de l'auge de l'extrema dreta a Espanya. Si Vox té èxit a Espanya deu ser per alguna cosa. Deu haver-hi una raó sociològica. La defensa de la democràcia és el que fa sortir al carrer els joves demòcrates d'arreu del món. Els motius són diferents, però la mar de fons és la mateixa. El sistema instaurat el 1945 va començar a col·lapsar el 1989 sense aportar cap projecte nou. Tot va continuar igual, llevat que a molts països –de l'est i de l'oest– la corrupció ha degradat la democràcia. Les Nacions Unides són ara un organisme irrelevant i la UE té una crisi, no reconeguda, d'identitat, precisament. No són l'alternativa que havien sigut en la postguerra. Prometre la democràcia i no exercir-la i ignorar qui n'és la base, els ciutadans, només pot portar a l'enfrontament. Els joves que se senten ofesos i enganyats per les elits polítiques reaccionen com reaccionaven els obrers del segle XIX: amb vagues i revoltes. Ho fan amb un mòbil a la mà i fent ús de les xarxes socials, que són com les internacionals obreres de fa més de cent anys. Estem d'aniversari però queda molta feina per fer. La primera, i la més urgent, és reconstruir l'esquerra democràtica.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El sumari dels CDR detinguts el 23-S

Torra nega qualsevol relació amb els detinguts i en qüestiona els interrogatoris

Desena edició de la setmana del Rec a Igualada

L'edició més glamurosa inclou enguany visites a les antigues adoberies de pell

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Comín i Puig, també en llibertat

PENDENT • La justícia belga decidirà si uneix el seu cas al de Carles Puigdemont **LLARENA** • L'advocat defensor dels independentistes qualifica de "desastre" el fet que les euroordres del jutge Llarena no s'hagin enviat juntes

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

Els exconsellers a l'exili Toni Comín i Lluís Puig també van quedar ahir en llibertat després d'entregar-se a la justícia belga per la petició d'extradició de l'Estat espanyol. El tribunal de primera instància de la Cambra del Consell examinarà ara l'euroordre del jutge del Suprem, Pablo Llarena, contra tots dos, que confien, però, a unificar el seu cas amb el de l'expresident Carles Puigdemont. Aquest ja està en una fase més avançada del procediment per les presses de les autoritats espanyoles.

Sense gaires sorpreses, Comín i Puig es van entregar a les dotze del migdia a la policia, que els va traslladar al jutge d'instrucció de torn per afrontar l'euroordre. L'exconseller de Salut està acusat de delictes de sedició i malversació i l'exresponsable de Cultura de malversació i

Les frases

“És un desastre que les autoritats espanyoles no hagin enviat les euroordres al mateix temps”

Simon Bekaert
ADVOCAT DE COMÍN I PUIG

“Tenim ganes d'entrar en el fons del cas per demostrar (...) les incongruències i els errors”

Lluís Puig
EXCONSELLER DE CULTURA

desobediència.

Després de cinc hores compareixent davant del magistrat belga, els exconsellers van quedar en llibertat sense fiança i amb la possibilitat de sortir de Bèlgica sempre que tinguin autorització judicial. La mateixa decisió que en el cas de Puigdemont fa dues setmanes.

Integració

Però a diferència del líder de Junts per Catalunya, la justícia belga encara no ha fixat una data per a la primera vista del cas davant la Cambra del Consell i s'està pensant si integra els casos dels tres catalans. La seva defensa espe-

ra comparèixer d'aquí a "pocs dies" i demanar l'ajornament del judici per presentar les seves alegacions per escrit en les properes setmanes.

També preveuen reclamar la integració dels calendaris judicials de Comín, Puig i Puigdemont, si encara no s'ha fet.

L'advocat dels independentistes, Simon Bekaert, creu que la justícia belga "segurament" permetrà que els tres casos es puguin portar "al mateix temps", ja que tant la fiscalia com el jutge s'inclinen per aquesta opció. "Seria molt més lògic perquè les autoritats espanyoles han fet un desastre no enviant

les euroordres al mateix temps", va criticar.

Ara bé, no tenen clar en quin moment es podria prendre aquesta decisió i no descarten cap escenari. Veuen possible tant que el jutge els citi directament a la vista del 16 de desembre que ja té prevista Puigdemont, com que els faci comparèixer en una audiència preliminar en els pròxims dies i llavors convocar-los amb l'expresident.

Immunitat denegada

Com a eurodiputat electe de la llista de Junts amb un cas pendent als tribunals de la Unió Europea pel seu

escó, Comín va al·legar ahir que té immunitat, però el jutge d'instrucció es va negar a reconèixer aquesta protecció i no va aturar el procediment. El mateix va passar en el cas de Puigdemont, però com llavors aquest estatus pot tornar a ser avaluat pel jutge de primera instància.

Per la seva banda, Puig va celebrar haver marxat de les dependències judicials "amb llibertat i tranquil·litat" i va assegurar que tenen "ganes d'entrar en el fons" del cas per demostrar les "incongruències i els errors" de les acusacions. En l'última eu-

roordre retirada per Llarena, la Cambra del Consell no va examinar els fets, sinó que va desestimar la petició d'extradició per un defecte de forma.

Declaracions de Sánchez

De cara a la nova batalla legal, Comín va insistir ahir que incorporaran a la seva defensa les declaracions del president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, sobre el control de la fiscalia per demostrar que a "l'Estat espanyol no hi ha garanties d'un judici just". "Són unes declaracions inacceptables en qualsevol estat de dret", va recriminar. ■

L'APUNT

Maria del Mar Bonet i els imbècils

Jordi Panyella

Ara que la campanya electoral fa possible que Catalunya sigui visitada cada dia per aquesta colla d'imbècils, ignorants, o també malànimes, que neguen la condició nacional a Catalunya i els Països Catalans, fora bo que aprofitessin el viatge per fer un tomb per l'exposició del Palau Robert sobre Maria del Mar Bonet i les fotografies que li va fer Toni Catany. En una passejada breu el

món de les Illes Balears, Catalunya i el País Valencià (deliciosa la foto de Maria del Mar amb Ovidi Montllor a París) s'entrecreuen fins a formar, com un puny, una unitat cultural indestruïble, sòlida, robusta, de primer nivell. La parla comuna com a fonament d'una cultura i d'una nació. Això és el que no toleren, per això ho neguen, per això ho persegueixen.

Puigdemont proposa a ERC, JxCat i la CUP un grup únic al Congrés

■ Es diria Grup Parlamentari de la República Catalana i hi hauria llibertat de vot i temps d'intervenció pactats

Puigdemont, el 18 d'octubre, a la sortida de la fiscalia de Brussel·les ■ ACN

Redacció
BARCELONA

L'expresident Carles Puigdemont, l'exconseller Toni Comín i l'exconsellera Clara Ponsatí han proposat que ERC, JxCat i la CUP formin un "gran grup" al Congrés sota el nom de Grup Parla-

ment, Comín i Ponsatí asseguren que així s'actuarià des de la diversitat de perfils i sensibilitats. Tots tres creuen que és una "oportunitat extraordinària" que es pugui formar aquest grup únic, amb llibertat de vot, en què s'acordin els temps d'intervenció i de control, i te-

ri de la República Catalana. A través d'una carta, els dos eurodiputats electes i l'ex titular d'Ensenyament han secundat l'aposta de la cap de llista de JxCat, Laura Borràs, de formar un grup únic de l'independentisme a la cambra baixa espanyola després del 10-N. Puigde-

nir la visibilitat pròpia que es consideri.

Puigdemont, Comín i Ponsatí han dirigit la proposta als grups "que van fer possible l'1-O i la declaració d'independència", perquè "considerin seriosament l'oportunitat que existeixi al Congrés, per primera vegada, una representació oficial en nom de la República Catalana".

El no de la CUP

Borràs va llançar aquesta idea en el debat de dimarts a TV3. La cap de llista de la CUP, Mireia Vehí, va rebutjar de seguida la proposta en considerar que al Congrés no hi ha "res a fer", i que l'estratègia dels anticapitalistes és desbordar l'Estat i interpel·lar la comunitat internacional. ERC continua sense donar cap resposta. ■

PP, Cs i Vox: sí a "il·legalitzar els separatistes"

Vox va obtenir ahir un triomf a l'Assemblea de Madrid en portar el PP i Cs a votar una proposta per instar el govern de Pedro Sánchez a la "il·legalització immediata dels partits separatistes que atemptin contra la unitat de la nació". Amb la protesta del PSOE, Podem i Més Madrid, el text de Vox aprovat insta també a negociar amb la UE la inclusió en la llista de grups terroristes dels CDR. ■ D. PORTABELLA

PER LA INDEPENDÈNCIA, NI UN VOT ENRERE

LAURA BORRÀS
ENS REPRESENTA.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quim Torra qüestiona els interrogatoris als set CDR

El president “desmenteix” que hagués acceptat l’ocupació del Parlament i exigeix que s’aclareixi “sota quines condicions” van declarar ■ “L’acusació de terrorisme no se sosté”, segons les defenses

Mayte Piulachs
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va emetre ahir un comunicat per desvincular-se de qualsevol relació amb una suposada ocupació del Parlament, extreta de converses intervingudes judicialment a alguns dels set veïns relacionats amb els CDR del Vallès i empresonats, acusats de terrorisme per l’Audiència Nacional. I també qüestiona l’interrogatori de dos dels acusats, els únics que van declarar amb advocades d’ofici tot i que les seves famílies n’havien assignat de confiança. “De les informacions publicades, el president les desmenteix i no els dona cap mena de credibilitat, a més de no haver tingut cap relació amb els detinguts.” I, hi afegeix: “Demana que s’aclareixi sota quines condicions s’han produït les declaracions dels detinguts d’aquest cas i exigeix que es preservi el seu dret de defensa.”

Precisament, amb la difusió del sumari, Xavier Pellicer, portaveu d’Alerta Solidària, formació de l’esquerra independentista que du la defensa de la majoria dels acusats, qualificava ahir la investigació de “política i no pas jurídica”,

Acte de suport als nou detinguts el 23-S, celebrat a Sabadell en complir-se un mes de la seva detenció ■ ORIOL DURAN

en la qual “els experts del Tedax deixen clar que no han trobat cap explosiu”.

Pellicer també va manifestar que Ferran Jolis i Jordi Ros, els dos únics detinguts que van declarar davant la Guàrdia Civil i el jutge Manuel García Castellón, “han patit coaccions ells i les seves famílies, no van poder dormir, i no van tenir els seus advocats” fins passats força dies després, i continuen en règim aïllat a la presó de Soto del Real, a Madrid. Per tot això, hi va afegir que “les defenses no do-

Espiats en 2 pisos i 4 cotxes

La investigació contra els nou veïns és una peça separada d’una investigació principal contra els CDR, que “s’han convertit en una organització criminal”, sosté la Guàrdia Civil en un informe enviat al titular del jutjat central d’instrucció 6. La causa contra els CDR s’inicia el 2018 pels delictes de rebel·lió i sedició i el 3 de setembre passat es crea la peça, “amb la irregularitat que ho demana la Guàrdia Civil” i pel delictes de terrorisme,

denunciava Xavier Pellicer, En la peça no s’aclareix per què s’investiga les nou persones i tenen les telèfons intervinguts des d’almenys finals del 2018. El 3 de setembre del 2019 el jutge accepta l’excelsional mesura que es posin dos dispositius electrònics dins dels pisos de Jordi Ros i Alexis Codina, perquè experimenten amb material químic, i dins dels cotxes de Ros, Codina, Germal Tomàs i Eduard Garzón.

Les frases

“El president nega cap relació amb els detinguts i exigeix que es preservi el seu dret de defensa”

Quim Torra
PRESIDENT (COMUNICAT)

“És una causa política. Van declarar sense el seu advocat, amb coaccions i sense haver dormit”

Xavier Pellicer
PORTAVEU D’ALERTA SOLIDÀRIA

nen valor a aquestes declaracions, i si no són invàlides es demostrarà que no estem en un estat de dret i democràtic”. La setmana vinent s’iniciaran les vistes per revisar les presons preventives dels set veïns, i el portaveu d’Alerta Solidària va avançar que han contactat amb entitats de drets humans, nacionals i internacionals perquè intervinguin en la seva situació.

Jolis, malinterpretat

En els vídeos dels interrogatoris davant del jutge, Jolis i Ros accepten mantenir l’advocada d’ofici tot i que no semblen estar gaire lúcids ni se’ls defensa. I el fiscal no recull els aclariments de Jolis. Un és l’origen del nom Equip de Resposta Tàctica (ERT), que la Guàrdia Civil sosté que és un grup violent escindit dels CDR. El veí de Santa Perpètua exposa que van posar-se el nom “de broma”, i quan en la protesta al parc de la Ciutadella va funcionar bé, sense aldarulls, el repartiment de l’aigua. També indica que els codis de colors per la seguretat són els que feia servir a Creu Roja, i que ell posava targetes a mòbils per guanyar-se uns diners. “No estava amb Puigdemont: ell em va treure mig sou a les ambulàncies”, arriba a dir.

D’altra banda, es va informar que Èrik, el jove de Terrassa detingut dissabte pels aldarulls del 18-O, va ser posat en llibertat per un jutjat de Barcelona, i també Francesc, per l’Audiència de Barcelona, després de 20 dies a la presó. Ara hi ha 22 persones en presó preventiva i dues al CIE per accions contra la sentència. ■

baluéjusto
advocats

Despatx d’Advocats.

Assessorament Jurídic, Fiscal, Comptable i Laboral.

Assessorament de persones físiques i jurídiques.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Oriol Junqueras** President d'ERC i exvicepresident de la Generalitat

“Amb aquest Pedro Sánchez poc hi tenim a negociar”

10-N • “Gairebé no hi ha matisos entre el PSOE, la dreta i la ultradreta; ara cal derrotar-lo a les urnes” **FET** • “L'Estat té molta por de l'independentisme”**Òscar Palau**
BARCELONA

El president d'ERC i exvicepresident del govern, Oriol Junqueras, va ser sentenciat a 13 anys de presó el 14 d'octubre pel Tribunal Suprem, la pena més alta del total de 99 anys i mig a què es va condemnar els principals líders del procés sobiranista jutjats pel referèndum de l'1-O.

És la primera entrevista que li podem fer des que es va saber la sentència. S'esperava els 13 anys de presó? Ho ha rebut pitjor vostè o el seu entorn?

Sí, coneixem perfectament aquest Estat. Sabíem que no podrien resistir la temptació d'emprar-nos i sabíem que tampoc podrien resistir-se a fer una sentència venjativa com la que han fet. Els he estudiat molts anys, sé com han actuat sempre. Els gairebé dos anys de presó preventiva ja feien preveure aquest intent d'escarment contra l'independentisme. Volen fer por i ens volen utilitzar de caps de turc, però s'equivoquen amb nosaltres i amb aquest poble. Fa molt de temps que tenim clar que la presó és només una fase més d'aquest camí cap a la llibertat.

Per cert, Pedro Sánchez ha rectificat i diu que donarà suport ara a reincorporar els “referèndums il·legals” al Codi Penal...

És la millor prova que som innocents. Fer un referèndum no és delictiu i, per això, ho volen incorporar ara al Codi Penal. Els canvis de discurs de Pedro Sán-

chez són molt preocupants, gairebé no hi ha matisos entre el PSOE, la dreta i la ultradreta... Estan destruint el seu propi Estat i la seva democràcia per intentar mantenir Catalunya dins l'Estat per imposició. No se'n sortiran.

La setmana postsentència es van fer immenses manifestacions a Catalunya però també, ara sí, hi va haver greus aldarulls per primer cop. Quines sensacions li va produir tot plegat?

No m'agraden, però sobretot el que no m'agrada són els excessos policials que també hem pogut veure. Entenc la frustració de tots aquests joves, perquè el nivell d'injustícia i de brutalitat és molt gran i creuen que no avancem, però cal entendre que venim de molt lluny, quan érem molt pocs, i que aquest procés ja és irreversible. Crec que la via guanyadora és la via pacífica i massiva. Des de sempre, l'Estat ha volgut vincular el moviment independentista a la violència, aquest és el seu somni, perquè en aquest terreny guanya sempre. Nosaltres els podem desarmar evidenciant la injustícia i el desbordament democràtic i massiu. No caiguem en els seus paranyos. El moviment és i ha estat sempre netament pacífic i democràtic i aquesta és la via per desmuntar aquest Estat repressiu i autoritari. És també com ho han fet l'Índia o els EUA.

Hi ha hagut moltes protestes per l'actuació dels Mossos, i s'ha demanat des de molts sectors la dimissió del conseller Miquel Buch. Hi està d'acord?

Com valora vostè les actuacions policials?

No m'agraden gens moltes de les imatges que he vist, hi ha hagut excessos policials evidents, sobretot de la policia espanyola, però també dels Mossos d'Esquadra. Sempre he defensat que l'independentisme ha de ser exemplar sempre i a tot arreu i, si no ho som, cal actuar amb la màxima responsabilitat i fermesa per corregir-ho. Ara bé, crec que no es pot criminalitzar tot el cos de Mossos d'Esquadra perquè segur que la majoria d'ells fan una feina extraordinària.

Diu la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, que, vist fredament, els disturbis han donat més visibilitat al conflicte català a l'exterior. Hi està d'acord?

No acostumo a comentar les declaracions d'altres persones. En tot cas, estic segur que el que internacionalitza el conflicte és aquesta sentència injusta i venjativa. Les democràcies avançades no entenen com es pot sentenciar a un segle de presó democràtes per haver posat urnes. I veuen clarament que no és la manera de solucionar aquest conflicte, la via triada per l'Estat el portarà a la derrota definitiva.

Van empresonar set membres dels CDR perquè tenien “precursors d'explosius” a casa i, arran de les protestes, hi ha hagut desenes d'empresonats més... Creu que són presos polítics també tots?

Desconec el cas, perquè la informació és molt escassa. En tot

Fa molt de temps que tenim clar que la presó és només una fase més d'aquest camí cap a la llibertat

cas, tan veritat és que no hi ha res que justifiqui la violència, com que no hi ha res del que fa la justícia espanyola que sigui gratuït, i en són exemples determinades filtracions en determinats moments. El mateix

M'agrada més parlar de GPS que de full de ruta perquè a voltes cal recalculer la ruta per assolir l'objectiu

president espanyol ha admès que utilitza la fiscalia a la seva conveniència.

ERC es va presentar el 28-A dient que no facilitaria un govern d'extrema dreta. O sigui,

DOS ANYS A LA PRESÓ.

La imatge, no del tot nítida en ser presa d'una pantalla, és del maig, d'una entrevista per videoconferència que a Oriol Junqueras li van deixar concedir a El Punt Avui TV des de la presó de Soto del Real, durant la campanya per a les europees. Vaguanyar l'acta d'eurodiputat, però no el van deixar sortir a buscar-la i a exercir-ne, un cas sobre el qual encara ha de dictaminar la justícia europea i que, ahir ho va anunciar ERC, de retruc li hauria de tornar a permetre ser elegit el 10-N. En tot cas, aquest qüestionari respost des de Lledoners, sense opció de repregunta, se li va passar abans de saber-se. Això sí, com tots, Junqueras l'ha contestat a consciència, ja que, un cop passades a net les respostes a mà, les ha volgut repassar i esmenar. Els dos anys a la presó, que es van complir dissabte, no li han fet perdre ni un bri de tenacitat i meticulositat.

■ LLUÍS ROMERO

Creu que els comuns donaran suport al pressupost de la Generalitat? Si no, què passarà?

Crec que la proposta de pressupostos que ha preparat el vicepresident, Pere Aragonès, és molt bona i se'm fa molt difícil que els comuns hi votin en contra, si no és per interessos partidistes i electorals de fer caure el govern. Estic segur que tothom actuarà amb la màxima responsabilitat.

Ja ho va contestar en la campanya del 28-A, però continua passant que un sector de l'independentisme titlla ERC de botiflera per haver canviat les seves formes, la tàctica. Què li diu, a la gent que ara fins i tot ja va a protestar als seus mítings?

Que segur que no hi ha ningú que tingui més pressa que jo per aconseguir la independència de Catalunya, ningú. Però jo vull guanyar de debò i que puguem ser efectivament una República independent.

ERC ha sostingut, amb el president del Parlament, Roger Torrent, al capdavant, que no és partidària de desobediències simbòliques. Amb l'última resolució del TC que prohibeix debatre sobre la monarquia o l'autodeterminació, ha arribat l'hora de tornar a desobeir?

Tot és veritat alhora. No és moment de vendre fum o de fer volar coloms. Cal que cada acció tingui un sentit i un objectiu... Però tan veritat és això com que no podem permetre que al Parlament es neguin debats, que hi entri la censura. Són debats que es feien el 1989 i que ara no es permeten. Segurament perquè el 1989 la moció tenia tres suports i ara setanta. L'Estat té molta por de l'independentisme.

Vostè i Marta Rovira van ser avalats al setembre per una àmplia majoria de la militància, amb Pere Aragonès i Marta Vilalta com els seus 'alter ego' sobre el terreny. Això vol dir que Aragonès és qui té més punts per ser el pròxim candidat a la Generalitat?

Aquesta és una decisió que haurà de prendre Esquerra Republicana. I jo donaré la meva opinió quan me la demani el partit.

Per cert, no han emès euroordres contra Marta Rovira, tampoc contra Meritxell Serret i altres líders perseguits, perquè ja no els acusen dels delictes més contundents. Creu que es podrien plantejar la tornada a Catalunya?

No. Que ningú es precipiti davant aquest Estat venjatiu. ■

Només podem tornar a exercir l'autodeterminació quan hi hagi l'opció real de fer-la efectiva

que en facilitaria un del PSOE. Ara, en canvi, sosté que "amb aquest PSOE no s'hi pot parlar". Vol dir que ja no parteix de l'abstenció, com fins ara, com a punt de partida? Amb qui es podrà parlar, doncs?

El Pedro Sánchez que ataca tots els grans consensos de Catalunya, que dispara contra l'escola catalana, contra el referèndum, contra els mitjans públics, que clama pel compliment sencer de les penes... amb aquest Pedro Sánchez poc hi tenim a negociar... El que cal ara és derrotar-lo a les urnes. El volem dèbil i derrotat.

Hem vist algunes accions coordinades de l'independentisme després de la sentència, però no coneixem encara un full de ruta consensuat. El veurem? On rau el principal escull?

M'agrada molt més parlar de GPS que de full de ruta, perquè a vegades has de recalculat la ruta per arribar al mateix objectiu, que per a nosaltres és in-

amovible. En tot cas, malgrat que hi ha qui es fixa més en les diferències, crec que hi ha grans consensos en l'independentisme. Tots estem d'acord en l'objectiu, que és aconseguir la independència de Catalunya en forma de República catalana. Tots estem d'acord que el millor camí és un referèndum d'autodeterminació. I tots sabem que només té sentit fer el referèndum si el podem implementar i que ho podem fer si aconseguim majories molt àmplies, plurals i transversals.

El president Quim Torra proposa tornar a exercir l'autodeterminació aquesta legislatura. Hi coincideix?

Jo i Esquerra Republicana volem guanyar de debò. És evi-

dent que només podem tornar a exercir l'autodeterminació quan realment hi hagi la possibilitat de fer-la efectiva. Qui proposi coses diferents, o no vol guanyar de debò o té altres interessos. I ja li puc garantir que no hi ha ningú que tingui més ganes d'aconseguir la independència que jo o el meu partit.

Hi ha qui sosté que si diumenge ERC torna a tenir un gran resultat, forçarà perquè es convoquin eleccions a Catalunya. Ho farà? Creu que convenen?

No depèn d'Esquerra Republicana, és una decisió del president de la Generalitat de Catalunya i segur que no ho farà pensant en els interessos de partit, sinó en allò que més convingui al poble de Catalunya.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem deixa en suspens la inhabilitació de Junqueras

- ▣ L'alt tribunal posposa l'execució d'aquesta part de la pena tot esperant que el TJUE resolgui sobre la immunitat
- ▣ ERC demana que també li aixequi la presó i presenta un recurs a la JEC perquè el restitueixi a la candidatura

L'advocat de Junqueras, Andreu van den Eynde, i el fiscal Fidel Cadena, al tribunal de Luxemburg el 14 d'octubre passat ■ ACN

Emili Bella
BARCELONA

Oriol Junqueras no està inhabilitat. El Tribunal Suprem ha posposat l'execució de la "inhabilitació absoluta" del líder d'ERC fins que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), amb seu a Luxemburg, es pronuncïi, la setmana que ve, en relació amb la seva immunitat com a eurodiputat. El partit ha presentat un recurs al Suprem per demanar-

ne la llibertat provisional, en considerar que si l'alt tribunal espanyol ha deixat en suspens la inhabilitació, hauria d'haver fet el mateix amb l'altra part de la pena, que és la presó. El Suprem "hauria d'haver suspès l'inici de l'execució de la pena de presó imposada de forma anàloga a la suspensió, que sí que decreta, de la pena d'inhabilitació", remarca el recurs de la defensa de Junqueras. "És totalment arbitrari que no se suspengui la

pena de presó pels mateixos motius que el Suprem ha dit que el motiven a suspendre la pena d'inhabilitació; per què no suspèn l'execució de tota la sentència? Només mitja part de la sentència no es compleix i l'altra, sí", qüestionen fonts jurídiques republicanes, que recorden que tot això passa en un moment en què la presó provisional està esgotada (va caducar el dia 2), el Suprem no la va allargar i ara ja no ho pot fer.

El tribunal va prendre aquesta decisió el mateix dia 14 d'octubre quan es va conèixer la sentència, però la defensa no va rebre la interlocutòria fins al 30. Aquell mateix dia 14 la Junta Electoral Central (JEC) va donar una hora a ERC i Junts per Catalunya per substituir els candidats condemnats i finalment va fer córrer la llista "a partir d'un supòsit legal que és erroni, perquè hi ha una resolució del Suprem que diu que aquesta pena

no es compleixi", insisteixen les mateixes fonts. "La JEC va fer córrer la llista per un motiu que es va inventar", resumeixen. Per això ERC també ha presentat un recurs a la JEC perquè Junqueras sigui restituit com a candidat i número 1 per Barcelona en les pròximes eleccions espanyoles, a tres dies que se celebrin. El partit entén que en cap cas figurarà a les paperetes, perquè ja estan impreses i distribuïdes, però tot i així

volent que l'autoritat administrativa faci marxa enrere, ho i sabent que si el Suprem no es pronuncia abans de diumenge, d'acord amb l'article 6 de la llei orgànica de règim electoral general, Junqueras és inelegible el 10-N en tant que condemnat amb sentència ferma.

El pronunciament de Luxemburg podria fer taula rasa. Va ser el mateix Suprem qui va plantejar al TJUE una qüestió prejudicial per determinar si Junqueras té immunitat, i després va tenir pressa per dictar la sentència abans que es comencés a debatre a Luxemburg aquest tema, sense esperar la resposta a la seva pregunta.

La data

12.11.19

S'espera que l'advocat general del TJUE emeti dimarts la seva opinió sobre la immunitat d'Oriol Junqueras.

"El Suprem ordena que no es compleixi la pena d'inhabilitació i ho vincula a l'existència de la qüestió prejudicial de Luxemburg no sabem exactament per què, quin és el motiu pel qual no han de complir una pena que està en una sentència ferma, però la realitat és que fan això", expliquen les fonts d'ERC. "Si la setmana que ve l'advocat del tribunal de Luxemburg diu que Junqueras ha d'estar en llibertat, es demostrarà que tot això ha estat arbitrari", avisen. S'espera que l'advocat general del TJUE es pronuncïi dimarts. ■

AUTOCARS

PLENACOSTA, S.A.

C. Sorrai, s/n (Darrere l'Institut)
Tel. 972 840 786 - Fax 972 842 901
www.plenacosta.com
17430 Santa Coloma de Farners
(Girona)

Més de 50 anys al servei del viatger

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez culpa el cansament de dir que guia la fiscalia

▣ “Portaré Puigdemont’ és una expressió usada en debat electoral” ▣ Pugna en els mitjans internacionals amb Bosch

Sánchez, ahir, a Los Alcázares, on fa dies no va arribar per un problema a l'avió ■ C. OSETE / EFE

David Portabella
MADRID

El mateix Pedro Sánchez que dimecres al matí es vantava que gràcies al seu control de la fiscalia general de l'Estat —“de qui depèn? Doncs ja està”— portarà Carles Puigdemont a Madrid, no es reconeixia ahir en les seves paraules i en culpava el cansament. “El nomenament de la fiscalia depèn del govern, però és autònoma. La veritat és que no vaig ser precis en l’afirmació que vaig fer. Són moltes entrevistes, moltes hores davant dels micròfons i les pantalles...”, es justificava el president espanyol, tot i que viu la campanya més curta de la seva vida, ja que dura la meitat pel fet de ser una repetició electoral, i el de la relliscada era tot just el sisè dia de campanya. Sobre el seu compromís electoral de ser ell —i no l’euroordre en mans de la justícia belga— qui portarà Puigdemont a Madrid a ser jutjat, Sánchez no és ara tan rotund. “Portaré Puigdemont’ és de les expressions que s'utilitzen en debats electorals”, afirma.

El cansament com a motiu de violar la separació de poders emergeix en una entrevista a Atramedia. Tot i l'enuig dels fiscals, Sánchez no va fer una disculpa a iniciativa pròpia, sinó que va ser en reacció a la pregunta de resposta induïda de l'entrevistador. “Està enviant un missatge de disculpa dient que es va equivocar i que ho sent?” “Sí, cal ser humil”, responia.

Si bé Pablo Casado (PP) i Albert Rivera (Cs) l'acusen de danyar l'euroordre, Sánchez no creu que ajudi l'advocat Gonzalo Boye. “Ajudem a l'extradició. El que es compromet el poder executiu és a ajudar la fiscalia i el poder judicial que aquests líders indepen-

Les frases

“No vaig ser precis en l’afirmació. Són moltes entrevistes, moltes hores davant dels micròfons...”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“Ni pot ni vol fer res pel desbloqueig. Si aprèn del Regne Unit i Escòcia veurà les urnes com a solució”

Alfred Bosch i R. Romeva
CONSELLERS D'AFERS EXTERIORS

dentistes tornin a Espanya i retin comptes davant la justícia”, sosté.

“No rectifico Zapatero”

Sobre el fet de revifar el Codi Penal de José María Aznar del 2003 per castigar amb presó els referèndums i que José Luis Rodríguez Zapatero derogava el 2005, Sánchez no creu que trepitgi el llegat socialista. “No és una rectificació a Zapatero. Cal ser conscients de l’amença que tenim”, va esgrimir.

L'endemà de relliscar, diaris europeus (entre ells el belga *L'Echo*, el britànic *The Guardian* i l'alemany *Der Tagesspiegel*) publiquen un article de Sánchez —*Catalunya, Espanya, Europa: millor units*— en què sosté que “el separatisme a Catalunya és un desafiament a Europa”. En la lluita internacional pel relat, el conseller d'Afers Exteriors, Alfred Bosch, firmava ahir amb Raül Romeva l'article *Pedro Sánchez, part del problema* a Euroactiv i *Público*. “No ha pogut ni ha volgut fer res pel desbloqueig” (...) Si hagués après alguna cosa del procés entre el Regne Unit i Escòcia, hauria entès que l'única sortida possible a Catalunya passa per les urnes”, avisen Bosch i Romeva. ■

FESTA MAJOR RAJADELL 2019

DEL 9 AL 24 DE NOVEMBRE

DISSABTE 9 DE NOVEMBRE

De 10.00h a 13.00h al Poble
I CONCURS DE PINTURA RÀPIDA INFANTIL
(0 a 15 anys) Inscripcions a La Sala a partir de les 10.00h

De les 10.00h a les 13.00h al Castell
VISITA GUIADA AL CASTELL DE RAJADELL
Preu de la visita 2€. a pagar en el moment de l'entrada. Reservar trucant a l'Ajuntament 93 836 80 26.

A les 18.00h a La Sala
FESTA INFANTIL
XAROP DE CANYA

A les 19.00h a La Sala
Entrega de premis del I Concurs de pintura RÀPIDA infantil

DIUMENGE 10 DE NOVEMBRE

A partir de les 10.00h a la Plaça de l'Església
RAJADELL TRAIL RACE

Dos recorreguts competitiu de 16 i 10 Km. 10km també en format caminada
Inscripcions a la cursa 15€ i la caminada 10€. S'han de realitzar online a la web www.ticketoci.net.
Més informació a anbaso@anbaso.cat

DISSABTE 16 DE NOVEMBRE

A les 9.00h al pati de les escoles
XX TORNEIG DE PETANCA LOCAL
Hi haurà esmorzar pels participants. Cal inscriure's trucant al telèfon 616 07 61 23 fins al 10 de novembre.

A les 19.00h a La Sala
CONCERT DE FESTA MAJOR
A càrrec de **L'ORQUESTRA VENUS**

A les 23.30h a La Sala
GRAN BALL DE FESTA MAJOR
A càrrec de **L'ORQUESTRA VENUS**

i en acabar, al bar de La Sala...
SPOTY - MUSIC!

DIUMENGE 17 DE NOVEMBRE

A la 11.00h a l'Església
SOLEMNE EUCARISTIA AMB LA PARTICIPACIÓ DE LA CORAL CAMPRDON

Tot seguit a la Plaça de l'Església Ballada de Bastons amb el grup de Bastoners de Rajadell i Trabucada amb els Morterets de Rajadell.

A les 12.30h de la Plaça de l'Església a La Sala
BATUCADA

Els Batrakes ens portaran al ritme de la seva percussió des de la Plaça de l'Església fins a la Sala.

A les 13.00h a La SALA
APERITIU a La Sala del poble.

A les 18.00h a La SALA
TEATRE: IMPRO SHOW
Una experiència única i diferent!

DISSABTE 23 DE NOVEMBRE

A les 20.00h a La Sala
ESCAPE ROOM "THE EXAM" BY COCOLISTO.COM
Confirma la teva assistència trucant a l'Ajuntament al 93 836 80 26 o escrivint a rajadell@diba.cat
Places limitades!

A partir de les 21.30h a La Sala
SOPAR DE POBLE

El sopar serà gratuït i les begudes s'abonaran a part al bar de La Sala.

El sopar estarà amenitzat per **AIRIN & VIRGI**
Confirma la teva assistència al sopar trucant a l'Ajuntament 93 836 80 26.

A les 23.00h a La Sala
NIT JOVE AMB LA DJ VIRGI ENERGY

L'últim acte de la nit serà pels més valents. Bailarem per acomiadar la Festa Major!

DIUMENGE 24 DE NOVEMBRE

A les 18.00h a l'Església
CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA AMB EL QUARTET ATENEA

En acabar, un berenar amb coca i moscatell posaran el punt final als actes de la Festa Major.

Tots els actes de la Festa Major seran gratuïts excepte la visita al castell (2€) i les inscripcions a la Rajadell Trail Race. La Cursa i marxa popular, però, serà gratuïta per la gent de Rajadell.

L'organització es reserva el dret d'alterar qualsevol acte d'aquest programa per força major.

rajadell.cat

Organitza

Amb la col·laboració de

Propietaris del Castell

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Jaume Asens** Candidat d'En Comú Podem a la llista de Barcelona per al Congrés dels Diputats

“El 155 i la DUI són dos fulls de ruta fracassats”

REFERÈNDUM • “No sortirem d'aquest cercle viciós fins que no es resolgui a les urnes” **GOVERN** • “O ens posem d'acord les esquerres o l'altra opció és la barbàrie” **SÁNCHEZ** • “S'està convertint en un piròman més”**Jordi Alemany**
BARCELONA

Encapçala per segona vegada la llista d'En Comú Podem i a l'entrevista explica algunes propostes amb les quals es presenta per recuperar alguns dels cinc escons que va perdre a l'abril.

Ja ha paït la participació al debat televisiu?

Va ser un espectacle molt poc gratificant perquè va ser una escenificació més pròpia d'una bronca tavernària que d'un debat de propostes. Va ser més un combat de boxa sense regles que d'esgrima.

La seva proposta de desbloqueig basada en l'empatia i el diàleg va quedar en els limbs. No va recollir resposta.

No la vam recollir i potser té a veure amb el fet que és campanya electoral i és més difícil entendre's entre els partits perquè tendeixen a sobreactuar i a visibilitzar més allò que els diferencia que no allò que tenen en comú. Hauria estat bé saber els punts de discrepància, però la proposta és allà i esperem a després del 10-N... És una proposta viable que intenta recollir un cert sentit comú que té a veure amb el perímetre que s'ha de construir perquè emergeixin els consensos interns de país, els del catalanisme que en els moments excepcionals s'ha sabut unir i treballar amb un full de ruta com es va fer als anys 30 o als anys 70 amb l'Assemblea de Catalunya. Hem d'abandonar la política de trinxeres, els maximalismes i fer un esforç per flexibilitzar les nostres posicions a partir de l'empatia. Sense demanar a ningú que renunciï als seus principis i objectius, però

Hem d'abandonar la política de trinxeres, els maximalismes i fer un esforç per flexibilitzar les nostres posicions

amb petites renúncies per arribar a acords. Nosaltres hem fet una proposta que no és la que vam fer en el passat, però que creiem que podria anar pel caril central on ERC i el PSC s'hi podrien sentir còmodes perquè en un moment o altre han dit coses similars.

Tal com està Pedro Sánchez i el PSOE sembla difícil arribar a acords.

El PSOE ara està obsessionat a aconseguir els vots de la dreta i s'hi ha mimetitzat. A vegades sembla que sentim més Rajoy que Sánchez pel tipus de sobreactuacions i el discurs populista de tipus punitiu, amb propostes que el seu partit ha criticat històricament com la reforma del Codi Penal per introduir-hi el delictes de convocatòria de referèndums il·legals i que Zapatero va derogar. I el senyor Iceta sortia al pas dient que si s'apliqués aquest delictes no faria falta aplicar el de sedició, i això és fals, perquè estarien condemnats pels dos delictes ja que no tenen res a veure i protegeixen béns jurídics diferents. El PSOE s'ha allunyat molt de les seves posicions però també ha mostrat una gran capacitat per adaptar-se a les enquestes i circumstàncies concretes. I per això diem a la gent que hem de tenir un

gran resultat, per obligar el PSOE a recuperar la seva ànima federalista, plurinacional i més progressista de quan Pedro Sánchez va guanyar les primàries. Va haver-hi un moment que Sánchez semblava estar més a prop del “amb Rivera no” que del “amb Iglesias no” d'ara.

El PSOE d'ara és temporal per les circumstàncies electorals?

Vull pensar que sí, que està cometent la irresponsabilitat que pot guanyar les eleccions amb un discurs de dretes. I això no és innocu, quan fas aquest discurs estàs ajudant a modificar les percepcions, la cultura política de la societat i configurant una realitat més conservadora. Pedro Sánchez s'està convertint en un piròman més.

Hi ha alguna cosa que li faci pensar que canviarà?

Ara mateix no. Si mirem les anteriors eleccions el contrast és molt bèstia perquè va demanar el vot a les esquerres per impedir un govern de dretes i quan les va guanyar va demanar el vot a la dreta al debat d'investidura per impedir un govern amb nosaltres. Ara descarta governar amb nosaltres i la novetat és que el PP i Cs han obert una porta al pacte. Per això diem als socialistes de cor que votar el PSOE és donar-li les claus de La Moncloa a Casado.

Quin escenari s'imagina després del 10-N?

Semblant a l'actual i que posarà de manifest la irresponsabilitat de convocar les eleccions. Pedro Sánchez pensa que la gent va votar malament, no s'adapta als desitjos de la gent sinó que s'adaptin als seus. No accepta que la societat ha canviat, que és diversa i multipartidista, i el

Jaume Asens, durant l'entrevista que va concedir ahir a la seu d'En Comú Podem ■ JUANMA RAMOS

resultat tornarà a posar en evidència que hi ha una situació que ens obliga a buscar acords. I aquest és el repte, perquè les dretes es barallen molt, però tenen una gran facilitat per posar-se d'acord per governar. Les esquerres a Espanya tenen una dificultat congènita que té Catalunya com un dels punts de referència. És l'element central que està desestabilitzant el sistema polític i Sánchez s'enfronta a una dificultat molt gran en la qüestió territorial que fins que no vulgui resoldre-la no podrà assumir altres reptes de l'Estat espanyol urgents en l'àmbit econòmic i social. Pot tapar-se els ulls per no veure la realitat de la qüestió territorial catalana, però quan els obri seguirà allà. L'excusa per les primeres eleccions va ser la foto de Colón pel tema de Catalunya i la

d'aquestes és Catalunya per les discrepàncies amb nosaltres i, fins i tot em va utilitzar a mi d'excusa principal per no entendre's amb nosaltres. Es pensa que és un problema d'ordre públic, però la política ha de tornar a recuperar la seva funció, la utilitat, i això per deixar de subcontractar la gestió de la qüestió territorial als tribunals i a la policia. El tema de Catalunya no es resoldrà amb cops de porra i amenaces del 155, sinó assumint la realitat i dient la veritat a la gent.

I quina és la realitat?

Que hi ha un conflicte territorial que té a veure amb el fet que la ciutadania de Catalunya va anar a votar l'Estatut d'Autonomia de Pasqual Maragall el 2006 i aquella voluntat va ser distorsionada, es va trencar el

marc i el pacte constitucional. Es va trencar la constitució territorial i des d'aquell moment hi ha desordre a Catalunya i a l'Estat. S'equivoquen aquells que pensen que Espanya podrà avançar si Catalunya no avança, si està en quarantena sota la l'amença del 155 i la llei de seguretat nacional. I també s'equivoquen els que pensen que Catalunya podrà avançar d'esquena a Espanya. Per bé o per mal són dues realitats que estan interrelacionades i, com pensava Lluís Companys, diem que perquè avanci una ha d'avançar l'altra.

Que Sánchez envii un article a no sé quants mitjans internacionals que li sembla?

Aquestes reaccions em recorren a Borrrell quan parlava de desinfectar Catalunya. És una

mostra més del seu nerviosisme, perdent els papers com quan va amenaçar una democràcia consolidada com la belga, que té separació de poders, amb prendre represàlies si els seus tribunals no accepten l'euroordre dels tribunals espanyols. O dimecres quan diu que la fiscalia depèn d'ell i que aconseguirà portar Carles Puigdemont pres a Espanya. No sé si és que no té els assessors jurídics adequats o que li està passant... M'agradaria pensar que és desinformació i que no hi ha una estratègia deliberada de desinformació per captar el vot de la dreta i l'extrema dreta.

I parlant de democràcies consolidades, la d'Espanya ho és?

És una democràcia que està actuant de forma no democràtica en la qüestió territorial. No estic

d'acord amb els que comparen Catalunya amb una colònia oprimida com l'Índia, però tampoc amb els que diuen que és una democràcia exemplar. Té problemes greus de legitimitat en qüestions com la separació de poders i la prova evident és que en les enquestes als jutges espanyols són els de tot Europa que valoren pitjor la independència del poder judicial i alerten que la justícia espanyola és la que està més contaminada per la política. Hi ha un problema de politització de la justícia i de judicialització de la política amb un Tribunal Constitucional i un de Suprem molt deslegitimats.

La seva proposta de solució del conflicte a Catalunya implica la llibertat dels presos polítics, crear taules de diàleg, acords i

Hem de tenir un gran resultat per obligar el PSOE a recuperar la seva ànima federalista i plurinacional

votar-los, a més de millorar el finançament i l'autogovern... Algú pot dir que això és la fórmula del peix al cove de Pujol.

Els contextos no són comparables. Ara hi ha presos polítics i la seva llibertat és un pilar fonamental per a la solució. El fet que s'estiguin fent aquestes propostes tan de mínims posa en evidència que estem anant enrere i que la correlació de forces ha canviat. I posa en evidència que aquells que ens volien portar a les majors quotes d'autogovern, per la seva acció i la dels seus adversaris, ens estan portant a les quotes més baixes d'autogovern. I no es pot penalitzar la gran conquesta que representa l'autogovern a Catalunya i la lluita dels nostres avis i àvies. Es tendeix a pensar que les autonomies són cartró pedra, i es menysprea bastant el que hem guanyat. És oblidar que a l'Estat espanyol els períodes de democràcia han sigut molt breus. I aquest és el moment de democràcia més llarg que hem tingut i en què hem tingut més autogovern i a vegades s'actua de forma irresponsable pensant que són conquestes irreversibles. En el procés hi ha hagut una inflamació excessiva a partir d'una retòrica d'un voluntarisme impotent que ha marcat grans fites amb una distància enorme entre les paraules i els fets, entre les promeses i la realitat. I la prova ha sigut el judici on s'ha posat en evidència que no s'han respectat les garanties degudes d'un procés just i s'ha vist la inconsistència de les acusacions, però també la del procés que, com diu el Suprem, no hi havia una voluntat ni una capacitat per doblegar l'Estat. La consellera Ponsatí ja deia que s'anava de catxa. I el drama és que malgrat que no s'estava amenaçant l'ordre constitucional l'Estat ha actuat al marc *processista* com si fos una amenaça descomunal, quan amb els mecanismes ordinaris, i no penals, es podia haver respost a aquest desafiament.

Sembla que digui que hi ha part dels dos milions d'independentistes que ho són empesos per

El vist als carrers de Barcelona té a veure amb la frustració d'una generació que se sent traïda per tota la classe política

discursos 'incendiàries' de JxCat, ERC, CUP o, en el seu moment, de Junts pel Sí.

No qüestiono que siguin o no independentistes, qüestiono que hi ha diferència entre el que s'ha dit i el que s'ha fet. S'han aprovat lleis que no s'han dut a terme, o es va aprovar una DUI amb caràcter simbòlic i després se'n van a casa... Hi ha una dissociació entre el que fas veure que passa i el que està succeint de veritat, perquè en realitat s'ha acatat tot el que diuen els tribunals: el 155 i no es va abaixar ni la bandera. Cal no caure en la temptació de ser excessivament sever a l'hora de jutjar el comportament de persones que van actuar en una situació molt complexa, i que moltes d'elles estan a la presó. Han passat més de dos anys i hauríem de fer un cert exercici d'autocrítica i començar a dir la veritat a la gent perquè sinó es generen falses expectatives i la frustració ja sabem on ens porta. I el que veiem aquests dies als carrers de Barcelona té a veure amb la frustració d'una generació que se sent traïda per tota la classe política, inclosos nosaltres, però en bona mesura per uns dirigents independentistes que els van prometre una cosa que no ha succeït.

Li deia allò del peix al cove, ja que s'ha arribat a aquesta situació perquè a molta gent el model d'autonomia els sembla insuficient i la proposta que vostès fan els pot semblar tirar enrere.

Darrere molts independentistes hi ha molta gent frustrada i desenganyada amb els intents de modernitzar i transformar l'Estat espanyol en clau plurinacional. Darrere molts independentistes hi ha molts federalistes frustrats com és el cas d'Antoni Comín. Té a veure amb les múltiples generacions de catalans que al llarg de la història han intentat avançar en aquesta clau. I moltes vegades s'ha avançat, altres s'ha retrocedit, però mai de la forma desitjada i això genera una frustració col·lectiva

passa a la plana següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Jaume Asens** Candidat d'En Comú Podem a la llista de Barcelona per al Congrés dels Diputats**ve de la plana anterior**

que històricament ha anat creixent. És veritat, però el problema és pensar en dreceres o vies unilaterals... Una cosa és l'1-O i l'altra la declaració unilateral d'independència. Sempre hem dit que cal recuperar l'esperit de l'1-O perquè allà es va crear un perímetre, que després es va empètir amb la DUI, de desafiament desvinculat de la llei de desconnexió que té molta força política. No n'hi ha prou d'acumular forces per guanyar sobirania, i és cert que en certs moments s'han de fer estratègies de cops de puny sobre la taula, però a vegades pot ser contraproductiu. I així com el 9-N tenia un element disruptiu interessant que ens podria apropar més al nostre somni d'un referèndum, i l'1-O ens va permetre acumular forces per aconseguir-lo, quan certs sectors van acusar Puigdemont de traïdor i el van empènyer a fer la DUI es va perdre el que s'havia guanyat i es va cometre l'error de donar un pretext a l'Estat per elaborar una resposta que ens porta a una posició més endarrerida de la que estàvem.

Li molesta que li recordin que va ser l'advocat que va aconsellar a Toni Comín?

No, em sento orgullós del que vaig fer, però sí que em molesta que s'utilitzi per atacar-me. Quan s'ataca un gest que té a veure amb el meu ofici, que és el d'advocat, s'ataca un dels pilars de l'estat de dret i em recorda la degradació del PSOE. Lluís Companys tenia un advocat del partit socialista, que era el seu adversari a les urnes, però que el va defensar. Que lluny queda aquell PSOE del de Pedro Sánchez que utilitza que algú faci d'advocat com un element d'atac.

I què li molesta més, que els diguin equidistants, còmplices de l'independentisme o còmplices de l'statu quo' espanyol?

Són etiquetes. I les etiquetes redueixen la complexitat, que és el que passa en els contextos de polarització on els matisos tendeixen a reduir-se i la gent veu les coses amb molta més emotivitat, fa binarismes i maniqueïsmes. Creiem que la responsabilitat que tenen els partits dels 155 és molt més gran i per això els nostres esforços per denunciar la vulneració de drets dels nostres adversaris del bloc de la DUI és el que molesta al bloc del 155. Són dos fulls de ruta que han fracassat: el del tennim pressa, irrealitzable i que no va calcular bé la correlació de

S'equivoquen aquells que pensen que Espanya podrà avançar si Catalunya no avança

forces deixant mig Catalunya enrere; i el que es pensa que això es resoldrà amb cops de porra, amenaces i que és el de l'immobilisme, la incomprensió i el no a tot. Però uns estan a la premsa, i s'estan vulnerant els seus drets, quan reclamen més democràcia i un referèndum. Aquí no hi ha equidistància. Comparim amb el bloc de la DUI la demanda que això es resolgui amb un referèndum, tot i no compartir l'estratègia. Som tots sobiranistes que creiem que Catalunya és un subjecte polític que té dret a autodeterminar-se. La diferència amb el PSC d'ara és més profunda perquè considera

que Catalunya no és un subjecte polític i no té dret a autodeterminar-se.

És simplista dir que tot s'acabarà amb un referèndum legal i acordat?

La qüestió territorial és intrínseca a l'Estat espanyol. Hi ha problemes amb els quals un ha d'aprendre a conviure-hi, que en la seva essència no els arribes a resoldre mai del tot, però has d'intentar que no t'invalidin per continuar avançant. No començarem a sortir d'aquest cercle viciós fins que això no es resolgui a les urnes. Què s'hi ha de portar? Nosaltres creiem que la via escocesa seria el desitjable, però no és una posició inamovible. En política un ha d'aprendre a adaptar-se a la realitat i als desitjos de la gent. I és el que volen les majories socials a Catalunya i hem d'intentar articular una solució al voltant d'aquesta posició i si no ens en sortim, n'haurem de buscar una altra. No podem seguir permanentment en un empat infinit.

Amb l'experiència que tenen de negociar amb el PSOE, i seguint amb l'argument de saber cedir en la política, què estarien disposats a cedir vostès?

Un no es presenta a les eleccions pensant en el que està disposat a cedir, sinó que aspira que la gent li doni la força suficient per convertir les seves propostes en posicions de força. Seria irresponsable per part meua dir en què estaríem disposats a cedir i, a més, és un exercici intel·lectual que no ens hem plantejat. Dependrà de la correlació de forces.

I què els diu l'experiència que no han de tornar a plantejar?

No caure en la ingenuïtat com quan ens vam creure la proposta de Pedro Sánchez. Ens hem tornat més desconfiats i exigirem més garanties en qualsevol acord a què arribem. Les paraules se les emporta el vent. Hi ha partits que diuen moltes coses en campanya que després no es tradueixen en fets. I Sánchez ha incomplert moltes promeses com la derogació de la reforma laboral, la regulació dels preus de lloguer o la publicació de la llista d'amnistiats fiscals.

És bon senyal començar negociant amb desconfiança?

Això és com les relacions humanes, per tenir confiança has de construir una relació i nosaltres hi estem disposats, i la confian-

De l'ordre al fang

Ve d'un món d'ordre com és el del dret on va defensar un munt de causes de moviments socials. Reconeix que hi ha més "honestat" que en la política, un món amb "un component de fang", que "degrada" i on hi ha el risc d'acabar "defensant més els interessos personals que els socials". Per això té clar que és temporal i que si no marxa, "m'hi obliguin". El 2015 va entrar de regidor a l'Ajuntament de la capital i ara, amb 47 anys, repeteix de candidat d'En Comú Podem als comicis espanyols

■ J. RAMOS

ça s'ha de renovar també. I el punt de partida ara és més llunyà perquè el Pedro Sánchez d'ara no és el d'abans de les anteriors eleccions. Però o ens posem d'acord les esquerres o l'altra opció és la barbàrie. Farem el possible per rescatar el millor del PSOE i el nostre soci estatal, amb Pablo Iglesias, és l'únic que parla de diàleg, de presos polítics, de llibertat i que diu que Catalunya és un subjecte polític que té dret a autodeterminar-se. I per fer aquesta pedagogia a l'Estat paga un preu polític molt alt, és un discurs valent i des de Catalunya s'ha de valorar que a l'altra banda hi ha algú que està disposat a preguntar i a escoltar. És l'únic candidat que entén Catalunya i no es pot governar Espanya sense entendre-la.

Més País creu que els farà mal?

Sempre vam dir que no ens preocupava gaire perquè la intenció de Més Madrid de presentar-se a Barcelona era una operació de paracaigudisme polític sense cap vincle ni arrelament al territori. No han trobat cap pista d'aterratge, no s'han aliat amb ningú i la prova evident és que això es tradueix en les enquestes amb un resultat pírric que no els donaria cap representació. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'excònsol a Escòcia acusa Borrell de fer-lo perjudicar Catalunya

■ Sosté que el ministre li donava ordres inconstitucionals
contra interessos catalans ■ JxCat durà el cas a la fiscalia

Redacció
BARCELONA

L'excònsol espanyol a Edimburg Miguel Ángel Vecino acusa, en un correu electrònic, el ministre d'Exteriors socialista, Josep Borrell, d'haver-lo obligat a executar ordres inconstitucionals. Segons l'exresponsable diplomàtic a Escòcia, Borrell li va exigir que fes el possible perquè no es portés a terme una visita de parlamentaris catalans al Parlament escocès per no perjudicar el govern de Pedro Sánchez. Això era just abans de les eleccions en què Sánchez va guanyar, l'abril

Vecino i la primera ministra d'Escòcia, Nicola Sturgeon ■ TW

passat.

Segons el digital *VozPópuli*, Vecino també hauria estat pressionat per Borrell perquè evités una altra visita, aquesta de la Cam-

bra de Comerç d'Edimburg a Barcelona i el viatge d'una delegació d'empresaris catalans a Escòcia. "Això va ser més injustificat i perjudicial", admet

l'excònsol al correu electrònic.

Miguel Ángel Vecino va ser destituït per Borrell arran d'unes manifestacions en què deia que Espanya no vetaria l'entrada d'Escòcia a la Unió Europea si fos independent. Per Borrell, s'havia exlralimitat. En declaracions al diari *The National*, Vecino va explicar que un jutge ha de determinar si la seva destitució va ser legal. Tanmateix, va dir que "tot allò que vaig fer a Escòcia ho vaig fer sota control i vaig fer tot allò que [Borrell] volia. No vaig fer mai res que no fos ordenat pel ministeri".

De cap a la fiscalia

La cap de llista de JxCat, Laura Borràs, ja ha anunciat que durà el cas a la fiscalia. Al seu parer, la fiscalia hauria d'actuar d'ofici davant les greus acusacions de l'excònsol sobre les instruccions que va rebre de Borrell. "Donarem a la fiscalia l'oportunitat de desmentir Pedro Sánchez i evidenciar que no està controlada pel govern de l'Estat", va dir ■

186397-121892-4L

Sol Ric
RESTAURANT
DES DE 1960

MENÚ GASTRONÒMIC DIARI
DINARS I SOPARS DE GRUPS I EMPRESSES
BANQUETS I CELEBRACIONS
PARC INFANTIL
OBERT DE 8-30H A 23H TOTS EL DIES

Via Augusta, 157 - Tarragona - www.restaurant-solric.com
Fes la teva RESERVA; 977 232 032

128398-121182-1L

VIAFI S.L.

**MATERIAL ELÈCTRIC
ESPECIALISTES EN
CARROSSERIES I NÀUTICA**

www.viafi.net
93.564.86.55

INDEI INDEI INDEI INDEI INDEI

TORNAREM MÉS FORTS

Oriol Junqueras

ESQUERRA REPUBLICANA

SOBIRANISTES

186186-1218448L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Vehí i Botran, ahir al vespre, en l'acte central de campanya de la CUP, al barri barceloní de Sant Antoni ■ ACN

La CUP reclama ser veu contra el règim davant un diàleg inútil amb l'Estat

■ Nega la unitat quan s'envien els Mossos a protestes i desnonaments ■ Insta ERC, JxCat i els Comuns a pactar autodeterminació, drets socials i presos al carrer

Xavier Miró
BARCELONA

La CUP no anirà al Congrés dels Diputats a negociar res amb un futur govern del PSOE investit pel PP i Cs o per Podem perquè, en qualsevol cas, per a la formació anticapitalista serà un pacte de "supervivència del règim". Tampoc hi anirà amb cap intenció legislativa. Per la CUP, és impossible canviar l'Estat espanyol ni pensar que un inici de diàleg amb el futur

govern permetrà d'exercir l'autodeterminació, de posar fi als desnonaments o als acomiadaments laborals ni d'aconseguir l'alliberament dels presos polítics. Al Congrés només s'hi ha d'anar per aixecar la veu crítica i pública contra el règim en la seva pròpia cambra parlamentària, segons van defensar ahir a Barcelona en l'acte central de campanya els candidats de la CUP d'arreu del territori. La cap de llista per Barcelona, l'ex-

"Pacte de supervivència" del 78

El número dos per Barcelona, l'exdiputat Albert Botran, va advertir a les bases independentistes que, després del 10-N, hi haurà un "pacte de supervivència del règim" entre els seus partits, tant si el PSOE forma govern gràcies al PP i Cs com si ho fa gràcies a Podem. Botran va instar l'esquerra espanyola a fer "autocrítica" per dir que la prioritat era fer fora el PP perquè el

PSOE seria "una versió dialogant, una possibilitat no repressiva". El número quatre de la llista, Aleix Auber, va defensar l'objectiu electoral de la CUP i va advertir contra el fet que "els vots s'aprofitin com una cortina de fum per un fals diàleg". "L'Estat no vol oferir res. No poden continuar enganyant la gent. Dins de l'Estat no hi ha lloc per a les nostres demandes."

diputada Mireia Vehí, va advertir a ERC, JxCat i En Comú Podem que "garantir la governabilitat de l'Estat i invertir al PSOE és assegurar la monarquia i l'Íbex 35" i els va fer una crida a convertir el 10-N en "un plebiscit destituent del règim".

Molt crítica amb ERC i JxCat durant l'acte al barri de Sant Antoni, Vehí va retreure als republicans en referència al vicepresident Aragonès que "un conseller d'ERC es permeti anar a un casament

La frase

"Garantir la governabilitat, invertir el PSOE, és assegurar la monarquia i l'Íbex 35"

Mireia Vehí
CAP DE LLISTA DE LA CUP PER BARCELONA

amb representants de l'Íbex, amb aquells que tallen la llum i l'aigua i ens fan fora de casa". A la crida a la unitat d'acció de Puigdemont, Comín, Ponsatí i JxCat, Vehí va respondre que no hi pot haver unitat "de plató de televisió" mentre "ens envien els Mossos i vostès l'únic que fan és retallar drets".

En darrer terme, va exposar les condicions per a un acord estratègic amb ERC, JxCat i En Comú Podem: autodeterminació, aturar els desnonaments, limitar el preu dels lloguers, apujar els salaris, aturar les externalitzacions i les privatitzacions dels serveis públics, no col·laborar amb cap mesura repressiva i no fer cap pacte amb "els partits del règim" ■

Els policies mobilitzats a Catalunya no podran votar

N.S.
GIRONA

La Junta Electoral Central (JEC) va respondre ahir a la petició del sindicat de policies UFPOL que no podrà evitar que els 2.000 agents desplaçats a Catalunya el 10 de novembre no votin en les eleccions perquè, assegura, no té les facultats necessàries. En la resolució, la JEC especifica que l'única mitjà perquè els agents poguessin votar consistiria, tal com demanaven els sindicats, a modificar el procediment del vot per correu, per a la qual cosa la JEC no té, diu, "habilitació legal". La junta destaca que, tot i les "circumstàncies excepcionals", allargar el termini de sol·licitud del vot faria "inviàble" que els vots arribessin a temps per ser escrutats. ■

Reunió entre l'Estat espanyol i Flandes

Redacció
BARCELONA

L'ambaixadora espanyola a Bèlgica, Beatriz Larrotcha, ha accedit a reunir-se amb el ministre president de la regió de Flandes, el nacionalista flamenc Jan Jambon, després que el Parlament de Flandes condemnés la sentència del Suprem contra els líders del procés. ■

Consultes Traumatologia i Urgències

Rda St. Antoni Maria Claret, 20 | 17002 · Girona
972 426 077
972 20 43 50 (Guàrdia 24h 365 dies)

Centre rehabilitació

C/ Migdia, 130-132 | 17003 · Girona
972 216 386

Revisions mèdiques esportives

Podologia

Traumatologia

Reumatologia

Unitat del metabolisme ossi

Dos anys d'avis al carrer

REUS • El col·lectiu d'Avis i Àvies per la Llibertat encadena més de 600 dies mobilitzant-se per reclamar la llibertat dels presos polítics **EXPANSIÓ** • Les seves manifestacions van ser l'espurna de la Taca d'Oli, un moviment que s'ha estès per tot el país

Marc Rovira
REUS

El col·lectiu Avis i Àvies de Reus per la Llibertat va complir ahir dos anys de manifestacions diàries per reclamar la llibertat dels presos polítics. Es tracta d'un moviment de protesta, en contra de la persecució a l'independentisme, que va començar amb setze persones concentrades a la plaça Mercadal de Reus, i que ja encadena 602 dies de protesta i més de 100.000 persones mobilitzades.

Els avis es coneixen de cada dia i, quan arriben a la plaça, se saluden i s'expliquen les darteres novetats de l'actualitat política i judicial. Porten mocadors grocs, llaços, pancartes i un sistema de megafonia per esbombar la seva indignació. Ja no pot visitar el Mercadal Àngels Ollé,

que va ser l'ànima del moviment i que va traspasar recentment.

Els concentrats la recorden i, ahir, la van voler homenatjar, coincidint amb el segon aniversari d'una acció de protesta que l'Àngels va impulsar entre les seves amistats a partir d'un grup de Whatsapp. L'embrió va ser la detenció de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. "Havíem coincidit en un viatge a Roma i ella va enviar-nos un missatge per proposar-nos que calia fer alguna cosa", recorda Coia Anguera, membre d'aquell pinyol inicial i visiblement consternada perquè, quan van decidir organitzar-se per mostrar el seu rebuig a l'empresonament dels líders del procés, "vam pensar que podia anar per llarg, però no tant. Malauradament, ja són dos anys". Bartolomé Pluma, un dels coordinadors del grup, afir-

El col·lectiu d'avis i d'àvies es reuneix cada migdia al Mercadal ■ M.R.

ma que els avis es reuneixen cada migdia, excepte els diumenges, i no solen baixar mai de les 200 persones.

La rutina és sempre idèntica. Es troben una mica abans del

migdia, als peus de l'ajuntament, i fan tres tombs a la plaça Mercadal. La capacitat de coordinació que han desenvolupat els permet organitzar una gran diversitat d'actes, com per ex-

emple les visites setmanals a la presó de Mas d'Enric o el dinar que havien preparat per ahir i que, amb només un parell de dies, va aconseguir aplegar 130 persones. També ahir tractaven, a contrarellotge, de lligar un autocar per poder acudir, avui, a l'enterrament del pare de Carles Puigdemont. Els diners que recullen amb les iniciatives que realitzen serveixen per finançar la caixa de resistència.

La Taca d'Oli

Bartolomé Pluma també presumeix del fet que Reus va ser el punt de partida del que es coneix com la Taca d'Oli, un moviment que agrupa col·lectius independentistes d'arreu del país i que ja engloba 26 municipis. La mobilització és permanent. "Això no té data final, no param fins que no siguin tots a casa", assegura Coia Anguera. ■

INFORMACIÓ ESPECIAL

'Gira Mujeres', una eina d'inspiració i formació per a dones emprenedores

■ Pretén inspirar, connectar i compartir experiències de dones líders en el seu sector amb les assistents amb ponències i xerrades

■ Coca-Cola i Esade van reunir aquest dimecres 100 assistents en una jornada pensada per inspirar i empoderar les dones

■ En la jornada hi van participar nou dones de referència en el món empresarial com Maria Teixidor o Paula Bonet

Dins el projecte *Gira Mujeres*, Coca-Cola i Esade van organitzar dimecres una jornada per formar i empoderar les dones. Amb el títol *Inspira, comparteix i connecta*, l'acte va connectar dones referents del món empresarial i social amb dones que busquen inspiració per emprendre un nou negoci o reinventar-se professionalment.

Durant la jornada, dirigida per Andrea Vilallonga, les participants van poder assistir a diverses ponències i posteriorment van poder compartir amb les ponents preguntes i dubtes professionals mitjançant petites trobades. Entre les ponents hi havia Maria Teixidor, secretària de la junta directiva del FC

Barcelona i responsable del futbol femení; Sor Lucía Caram, monja contemporània; Paula Bonet, pintora; Laura Freixas, escriptora i periodista; Esther Sánchez, directora de persones a Esade; Olga Rovira, dependent i creadora del "sushi català"; Adriana Chia, directora creativa de Solange Cocktails & Luxury Spirits i CEO de Bespoke Mixology Art; Diana Nicorescu, *legal intern* a Uría Menéndez i guanyadora de la beca Coca-Cola European Partners, i Silvia Martínez, directora de vendes Àrea Est a Coca-Cola European Partners Iberia.

"En els 882 tallers de *Gira Mujeres* que s'han impartit des de 2016, ens hem adonat que moltes

vegades la capacitat de connexió i inspiració de les dones dona origen a projectes fantàstics i hem volgut dedicar aquesta trobada a conèixer de primera mà projectes molt inspiradors per a dones que estan pensant a crear el seu propi negoci", va afirmar Ana Callol, VP d'affers públics, comunicació i sostenibilitat de Coca-Cola European Partners Iberia.

Per la seva banda, Esther Sánchez, directora de persones d'Esade, va destacar que "des de la seva fundació, Esade ha promogut la igualtat de gènere mitjançant nombroses iniciatives, que s'han intensificat al llarg dels últims anys en els camps de la recerca, el debat social i

Un moment de l'acte celebrat dimecres passat a Barcelona ■ REDACCIÓ

també en la formació".

Gira Mujeres és un programa de capacitació de Coca-Cola, cofinançat per The Coca-Cola Foundation, dirigit a dones que volen desenvolupar una idea de negoci vinculada

amb el sector de l'alimentació i les begudes. El projecte s'emmarca en el compromís "5by20", pel qual Coca-Cola es compromet a donar poder a cinc milions de dones el 2020 a tot el món. *Gira Mujeres*

constitueix, doncs, una oportunitat per desenvolupar el talent i les capacitats de treball de les dones a través d'un programa de formació i mentoria que contribueixi al seu avenç professional.

SOCIETAT

El 'Bella Ciao' de 'La Casa de Papel', Greta, Johnson, Rosalía i el nou Messi, a primera fila E.A.

Rosalía tancarà, amb el seu caganer, l'any de guardons

La cantant catalana Rosalía és una de les grans novetats de la firma d'artesanía empordanesa Caganer.com, que cada temporada de Nadal immortalitza personatges d'actualitat en forma de la figura més nostrada del pessebre. Marc Alòs, escultor i responsable de l'empresa familiar, va destacar ahir que enguany han apostat per començar a "fomentar la paritat" en un catàleg fins ara molt masculí. A més de la de l'artista, que després dels Grammy llatins i altres guardons internacionals ara té un altre reconeixement més sen-

timental, també estrenen altres figures femenines, com ara la de la jove activista contra la crisi climàtica Greta Thünberg, les superheroïnes Wonder Woman i Harley Quinn i la icònica pintora Frida Kahlo. En aquests darrers casos, combinen famosos i personatges populars aquí i a l'estranger que alimenten les vendes entre els turistes i per la seva botiga virtual.

En aquest sentit, una altra de les novetats pel que fa a l'esfera política mundial és el primer ministre britànic, Boris Johnson, unit a les actualitza-

cions dels motlles de la cancellera alemanya Angela Merkel i del 10 blaugrana, Lionel Messi, amb barba, pentinat i Pilota d'Or actualitzats.

Caganer.com va reproduir l'any passat tots els presos polítics i manté referències d'èxit, com ara els presidents Puigdemont i Torra, però aquest cop només han provat sort amb la figura de Pablo Casado. Han aparcat el procés i esperaran que el panorama polític s'aclareixi per estrenar nous motlles, a més d'Iceta, Rufian, Arrimadas i Colau. ■ EMILI AGULLÓ

ECONOMIA

Seat llançarà al mercat la seva primera motocicleta elèctrica

Seat llançarà al mercat el 2020 una motocicleta 100% elèctrica, el primer vehicle de dues rodes de la marca que estarà disponible tant per a particulars com per a serveis compartits i amb el qual complementa la seva oferta en l'àmbit de la mobilitat urbana, segons ha informat la companyia. La motocicleta, equivalent a una 125cc, es deseno-

luparà en col·laboració amb el fabricant barceloní de ciclomotors elèctrics Silence, diu Efe. El nou model es presentarà durant el congrés Smart City Expo World Congress, que tindrà lloc aquest mes de novembre a Barcelona. La marca ja té un patinet elèctric, l'eXS Kick Scooter, i el prototip Seat Minimó, un quadricicle elèctric.

El president de Seat, Luca de Meo, ha destacat que amb la motocicleta cent per cent elèctrica fan "un pas més" en la seva "estratègia de micromobilitat urbana". És la primera eScooter en la història de la marca. La filial del grup Volkswagen ha recordat que Barcelona és la ciutat europea amb més motocicletes per habitant. ■ REDACCIÓ

ECONOMIA

Fainé espera que després del 10-N s'obrin més espais per a la negociació

La 28a trobada de la Confederació Espanyola de Directius i Executius (CEDE) va cloure's ahir amb una crida del seu president, Isidre Fainé, a unir esforços polítics i econòmics per pactar sortides a les necessitats socials de l'Estat després de les eleccions generals. "M'afegeixo als qui desitgen que després del 10-N s'obrin els oportuns espais de negociació amb la intenció de consensuar les reformes estructurals que el país necessita." La CEDE assenyala com a millores necessàries les que afecten els àmbits educatiu, el correcte funcionament del mercat laboral i el sistema financer. Fainé va recomanar a les empreses fidelitzar el client, buscar el compromís dels treballadors, satisfer els accionistes i també la societat. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

El TSJC tomba el reglament de multiconsultes ciutadanes a Barcelona

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va declarar nul el reglament de participació ciutadana de Barcelona que preveu la celebració de consultes ciutadanes. El text, que va ser aprovat pel ple l'octubre del 2017, inclou organitzar una multiconsulta un cop l'any sobre qüestions proposades pel consistori o entitats de la ciutat, i de fet el govern municipal tenia previst celebrar-ne una la primavera del 2020. Fonts municipals van anunciar que l'Ajuntament de Barcelona presentarà un recurs de cassació contra la sentència, i sostenen que el reglament romandrà vigent fins que no hi hagi una sentència ferma. El regidor de Participació, Marc Serra, va declarar per Twitter que la sentència és "un atac a la sobirania local".

ANUNCI

La Junta de Govern Local, en data 4 de novembre de 2019, va acordar aprovar inicialment el Pla de millora urbana del PAU-12 (Pati del Gall) que comprèn els terrenys de sòl urbà no consolidat situats a l'illa compresa entre el c/ Pati del Gall, c/ del Nord i c/ Mas i Jornet (Exp. 1/2018/URB_PMU) i sotmetre'ls al tràmit d'informació pública pel termini d'un mes, als efectes de formulació de les al·legacions i reclamacions que es considerin convenients. El seu contingut pot ser objecte de consulta pública a les dependències d'urbanisme i serveis tècnics de l'Ajuntament (pl. de Jaume I, 8), en horari de 12 a 14 h, a més de trobar-se accessible per mitjans telemàtics a través del web de l'ajuntament (<http://www.vilafranca.cat/html/infocualitat/anuncis.html>).

Vilafranca del Penedès, 6 de novembre de 2019

L'alcalde, Pere Regull i Riba

140792-12190970

Per decret del regidor delegat d'Hisenda i Gestió Econòmica, s'aprova el padró de l'impost d'activitats econòmiques de l'exercici 2019, que consta de les següents dades: n. de rebuts: 430, import IAE: 661.526,84 euros i recàrrec provincial de 107.034,12 euros, essent el total 768.560,96 euros.

El període de cobrament voluntari serà del 16 de setembre al 18 de novembre del 2019 (ambdós inclosos), i s'ampliarà el termini de forma excepcional fins al 17 de desembre.

Un cop passat el termini assenyalat per al pagament voluntari i iniciat el procediment de constryniment, les quotes tributàries impagades s'exigiran amb el recàrrec de constryniment, interessos de demora i, si s'escau, les costes que es produeixin.

El present anunci té caràcter de notificació col·lectiva a l'empara del que estableixen l'article 102.3 de la Llei 58/2003, de 28 de desembre, general tributària, i els articles 23 i 24 del RD 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació.

Si es vol impugnar la present resolució, que no posa fi a la via administrativa, procedeix interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva publicació.

Salou, 22 d'octubre de 2019.
L'alcalde
Pere Granados Carrillo

153024-12190981

El Ple del Consell Comarcal del Pallars Jussà, reunit en sessió extraordinària el dia 5 de novembre de 2019, va adoptar l'acord d'aprovació inicial de la modificació de l'Ordenança fiscal núm. 1, reguladora de la taxa del servei de recepció obligatòria de recollida, transport, tractament i eliminació de residus municipals i altres residus domiciliaris, residus comercials i recollida selectiva de paper-cartró, vidre, envasos i matèria orgànica, per a l'exercici 2020 (Exp. 380/2019).

De conformitat amb la normativa prevista en els articles 49 b i 70.2 de la Llei 7/1985 reguladora de les bases de règim local; l'article 17.1 i 17.2 del Text refós de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals; l'article 178.1b del Text refós de la Llei 8/87 municipal i de règim local de Catalunya, aquest acord i el text de la modificació de l'Ordenança fiscal aprovada estaran exposats al públic a la secretaria del Consell Comarcal durant el període de 30 dies, comptats a partir de l'endemà de la darrera publicació d'aquest anunci en el BOPL o en el diari El Punt Avui, diari de màxima difusió de la província, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i presentar-hi les al·legacions que considerin convenients.

Si en aquest termini no se'n presenta cap, aquest acord esdevindrà definitiu sense necessitat d'un nou acord i es procedirà a la publicació del text íntegre de la modificació de l'ordenança.

Tremp, Pallars Jussà, 6 de novembre de 2019
El president
Sr. Josep M. Molló Miret

151271-12190986

Ajuntament de Caldes d'Estrac

ANUNCI D'APROVACIÓ INICIAL

Aprovada inicialment l'Ordenança municipal reguladora de transparència i administració electrònica, per Acord del Ple de data 28 d'octubre de 2019, de conformitat amb els articles 22.2.d) i 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; 178 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i 63 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals, se sotmet l'expedient a informació pública pel termini de trenta dies, comptat des de l'endemà de la seva publicació mitjançant anunci en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la Corporació, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i formular-hi les reclamacions i els suggeriments que estimin pertinents.

Durant aquest termini podrà ser examinat per qualsevol interessat en les dependències municipals perquè s'hi formulin les al·legacions que s'estimin pertinents. Així mateix, estarà a disposició dels interessats a la seu electrònica d'aquest Ajuntament

<https://caldetes.eadministracio.cat/board/97521486-f59b-11e6-b600-00237da12c6a/>.

En el cas que no es presentin reclamacions o suggeriments contra l'aprovació inicial d'aquesta Ordenança en el termini d'informació pública i audiència dels interessats, s'entendrà aprovat definitivament aquest Acord.

Es fa públic per a coneixement general, en compliment del que preceptuen els articles 178 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i 63 del Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny.

135018-12190921

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Secretaria General
Serveis Territorials a Tarragona
Servei Territorial d'Urbanisme de Tarragona

EDICTE

De 24 d'octubre de 2019, sobre un acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona referent al municipi de Reus, i la Canonja.

La Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona, en la sessió de 23 d'octubre de 2019, va adoptar, entre d'altres, l'acord la part dispositiva del qual es reproduïx a continuació:

Exp.: 2019 / 070017 / T

Modificació del Pla director urbanístic de delimitació per a la implantació d'una terminal intermodal de mercaderies al Camp de Tarragona, al terme municipal de Reus, i la Canonja.

Vista la proposta dels Serveis Tècnics i d'acord amb els fonaments que s'hi exposen, aquesta Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona acorda:

-1 Aprovar inicialment la Modificació del Pla director urbanístic de delimitació per a la implantació d'una terminal intermodal de mercaderies al Camp de Tarragona, en els municipis de Reus i la Canonja, instada per la societat BASF Española, SL i promoguda per la Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori del Departament de Territori i Sostenibilitat.

-2 Suspendre la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i projectes de gestió urbanística i d'urbanització complementària, com també en l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals conexas establertes per la legislació sectorial, en els terrenys que s'incorporen en l'àmbit del Pla urbanístic, durant el termini d'un any, d'acord amb l'article 73 del Text refós de la Llei d'urbanisme. Tanmateix, d'acord amb l'article 102.4 del Reglament de la Llei d'urbanisme, mentre estigui suspesa la tramitació de procediments i l'atorgament de llicències en aplicació de l'article 73.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme, es poden tramitar els instruments o atorgar les llicències fonamentats en el règim vigent que siguin compatibles amb les determinacions del nou planejament inicialment aprovat, en el cas que, per la naturalesa dels canvis proposats, no es posi en risc l'aplicació del nou planejament, una vegada definitivament aprovat.

-3 Exposar l'expedient de Modificació del Pla director urbanístic de delimitació per a la implantació d'una terminal intermodal de mercaderies al Camp de Tarragona, en els municipis de Reus i la Canonja, a informació pública pel termini d'un mes, comptat des de l'endemà de la darrera publicació obligatòria, d'acord amb el que disposa l'article 83.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme, mitjançant la publicació de la part dispositiva d'aquest acord al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i la inserció d'un anunci en un diari de premsa periòdica dels més divulgats en l'àmbit municipal o supramunicipal, a fi que s'hi puguin presentar les al·legacions oportunes.

-4 Donar coneixement per mitjans telemàtics de la convocatòria d'informació pública així com garantir la consulta del Pla director per aquests mitjans, atès el contingut de l'article 8.5 del Text refós de la Llei d'urbanisme, mitjançant el web del Departament de Territori i Sostenibilitat i l'e-Tauler de la Generalitat de Catalunya.

-5 Sol·licitar, simultàniament al tràmit d'informació pública, en compliment de l'article 83, els informes als organismes sectorials i administracions públiques afectades següents, que l'hauran d'emetre en el termini d'un mes:

- Departament de Territori i Sostenibilitat
- Agència Catalana de l'Aigua
- Autoritat Territorial de la Mobilitat del Camp de Tarragona
- Direcció General de Polítiques Ambientals
- Departament de Cultura
- Departament d'Interior
- Direcció General de Protecció Civil
- Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments
- Departament d'Empresa i Ocupació
- Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial
- Ministeri de Foment
- Demarcació de Carreteres de l'Estat a Catalunya
- Direcció General de Ferrocarrils
- Adif (Administrador d'Infraestructures Ferroviàries)

- Diputació de Tarragona
- Servei d'Assistència al Territori

-6 Posteriorment al tràmit d'informació pública del Pla director aprovat de nou inicialment, donar audiència a l'Ajuntament de Reus i a l'Ajuntament de la Canonja, per un termini d'un mes, d'acord amb el que determina l'article 83.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

-7 Comunicar aquest acord a l'Ajuntament de Reus, a l'Ajuntament de la Canonja i a l'empresa BASF.

Contra l'acord anterior, en tant que es tracta d'un simple acte de tràmit que no decideix directament ni indirectament el fons de l'assumpte, ni impedeix la continuació del procediment, ni produeix indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que pugueu al·legar oposició a l'esmentat acord per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment, de conformitat amb el que disposa l'article 112.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

L'expedient estarà, per a la consulta i la informació que preveu l'article 107 del Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, als locals de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona, carrer Anselm Clavé, 1 'Casa Gasset', de 9:30 h a 13:30 h, de dilluns a divendres feiners, a la pàgina web del Departament de Territori i Sostenibilitat (<http://www.gencat.cat/territori>) i al Tauler electrònic (e-Tauler).

Tarragona, 24 d'octubre de 2019
Natàlia Hidalgo García
Secretària de la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona

1078631-12190981